

Contents

Võng Phôi Chi Mạt Niên

Edit: Natane – Beta: IzaviThể loại: Võng phối tình hữu độc chung, võng phối, thâm mến, sủng nich. Nhân vật chính: Đ

1. Chương 1: Chờ Quân Quay Về

7L: Hầy, đồng minh yêu nghiệt thu Mat Niên a, cầu đừng lui giới

Manh = thích, hâm mộ

...

Đàm Mạt đọc vài lần rồi đóng bài post lại, hồi ức cũ quay về, Đàm Mạt thở dài thật dài.

Nhấp mở cột QQ duy nhất, avatar như thể sẽ mãi xám xịt như thế. Từ khi Mạt Niên và Thanh Sơ chia tay nhau, tựa hồ cũng chưa từng sáng lên.

Đàm Mạt hiển nhiên biết hai người họ đã từng yêu nhau đến cỡ nào, bất luận là thân mật công khai ít ỏi hay kề cận trong FT, đều đủ để chứng tỏ tình cảm sâu đậm giữa hai người.

FT: free talk

Lại bởi vì cùng trong giới, Đàm Mạt từ lời kể của Mạt Niên biết bọn họ đã quen nhau hai năm. Hai năm, không dài, cũng không ngắn.

Cho nên, mặc dù không biết nguyên nhân vì sao, Đàm Mạt cũng có thể hiểu tâm trạng hậu chia tay của một người sa lưới tình hai năm trời.

Hoặc giả, là cần thời gian thoát khỏi ký ức cũ.

“Ê, hồn về!” Tần Việt Linh cùng phòng bảy năm đột nhiên cầm cuốn sách đập lên người Đàm Mạt đang nghĩ vẩn vơ. “Tương tư hử, người anh em?”

Đàm Mạt hung hăng trừng thẳng nhai lớn họng: “Tao bảo mày không biết dịu dàng một chút à?”

Tần Việt Linh nhún nhún vai, chẳng hề gì nói: “Bạn thân là để chà đạp, vả lại, dịu dàng cũng không tới lượt mày.”

Đàm Mạt đáp: “Ồ, tới lượt ông nhà tương lai của mày thôi, tao biết.”

Vừa đề cập tới vấn đề đặc tính, người nào đó liền xù lông ngay lập tức. “Là bà nhà!”

Đàm Mạt nhủ thầm: “Với cái ngôn hành cử chỉ ấu trĩ của mày, còn muốn làm công?”

Không muốn nói nhảm với Đàm Mạt nữa, Tần Việt Linh lại nhàm chán lướt web, trang web có theme màu hồng nhạt như trang Đàm Mạt vừa mới tắt xong.

Tần Việt Linh cũng trong giới vông phối với Đàm Mạt, nhưng Đàm Mạt là CV, độ nổi khó tránh cao hơn một chút. Tần Việt Linh chính là trang trí trong đội STAFF. Người nghe đầu tiên thường chú ý tới CAST trước, phải khiến dàn STAFF tạo ấn tượng sâu trong lòng mọi người, hoặc chất lượng tác phẩm rất tốt, hoặc tỷ lệ xuất hiện đủ nhiều. Đương nhiên còn có một lối tắt nhanh gọn hơn, ấy là tự bôi đen bản thân. Với hiệu ứng truyền bá tin tức mau chóng của tiểu phần hồng [1], bạn ắt sẽ nổi tiếng ngay tức khắc.

[1] Trang web tám chuyện về đam mỹ của Tấn Giang

“Ồ, Mạt Niên? Ấy chà, Đàm Mạt, mỹ nhân Mạt Niên của mày phát kịch này, không phải ẩn cư lâu lắm rồi sao.” Thân là bạn tốt, Tần Việt Linh tất nhiên biết Đàm Mạt chính là fan NC của Mạt Niên. Đầu năm nay, trong lòng ai cũng có một bản mạng nho nhỏ của riêng mình cho dù là chính bản thân CV cũng không hiếm lạ mấy. Mặc dù tên của fan NC này nghe ra có hơi khùng bố một chút, có điều biểu hiện cuồng nhiệt của Đàm Mạt đương nhiên không phải thể hiện trên ngôn ngữ, dạng như: đại đại, em rất thích giọng của anh, cầu ôm đùi; đại đại, em là fan NC của anh nè vân vân. Bản thân Đàm Mạt là một người tương đối trầm ổn, y chỉ để ý vài ba tin tức về Mạt Niên nhiều hơn. Ví dụ như kịch cậu ta tham gia, y sẽ khoác clone ủng hộ, nghe đi nghe lại nhiều lần rồi ghi một bình luận dài. Sau này dù cả xã đoàn đều biết hết, Đàm Mạt cũng không vượt qua ranh giới, ngữ khí vân vân vẫn rất nghiêm túc.

Tần Việt Linh bên này mới hô một câu, Đàm Mạt bên kia đã tức khắc mở lại trang vừa đóng.

Sản phẩm xã đoàn Nguyên tác Ngoan Bì Tử quảng bá phát hành toàn bộ kỳ một kịch đam mỹ hiện đại Sa Đọa.

0L: [Poster]

STAFF

Biên kịch: Tàu Hủ Ky

Hậu kỳ: Giáp Trùng

Tuyên truyền: Người Hiền Lành

CAST

Tiểu Ái: Mạt Niên [xã phát thanh Linh Thanh]

Vương Lê: Thanh Sơ [xã phát thanh Linh Thanh]

...

Bởi vì tác phẩm của tác giả Ngoan Bì Tử nổi tiếng, lại thêm hai vị chủ dịch là... Rất nhanh, tỉ lệ nhấp chuột cứ thế tăng lên.

1L: Nổ hết sô pha của tổ kịch, tổ kịch vất vả rồi

~2L: Triệu hồi LZ cách vách, cảm ơn thím vô vàn. Được rồi, dù sao là kịch CP, tôi cũng viên mãn rồi.

3L: !!!!!!!!!!!!!!!

4L: Viên mãn rồi, Thanh Niên CP làm a.

5L: Mạt Niên đại đại không lui giới thật tốt quá!

...

19L: Hầy, còn nhớ đồng comment chúc phúc kịch CP hồi đó, nghĩ lại bây giờ, cảnh còn người mất

20L: Mới bắt đầu nghe, Mạt Niên đại đại khóc rất ngược tâm ____

21L: Lầu trên à, mới mở đầu đã chịu không nổi rồi, khúc ngược hơn còn ở cuối cùng nha ←__←

Trong thread, hai chủ dịch không hề phi clone ra bình luận, cơ bản đều là những người khác trong tổ kịch đáp lời, Đàm Mạt tải bản package xuống, không có hứng thú đọc bài post.

Thông thường, biên kịch trước khi đăng bài đều sẽ thông báo thành viên tổ kịch trước để bọn họ ‘bóc tem’. Còn Mạt Niên, thì vạn năm không đổi, luôn để lại một câu: tổ kịch vất vả rồi.

Lần này hơn đến một trăm lầu mà vẫn chưa thấy clone của Mạt Niên, hẳn là sẽ không nhấn lại.

Vẫn chưa từ bỏ ý định, nhìn sang avatar Mạt Niên, vẫn xám, tâm tình mát mát định tắt máy đi ăn cơm chiều thì, nhắc nhở bạn tốt lên mạng xuất hiện!

Đàm Mạt thật kích động gửi tin nhắn qua.

Quy Vân: Có đó không?

Bởi vì bên kia chỉ mới đăng nhập, trả lời có hơi chậm. Nhưng ngồi đợi một hồi, cuối cùng cũng đợi được cuộc trò chuyện cách biệt nửa năm.

Mạt Niên: Ừ, hôm nay phát kịch.

Quy Vân: Thấy rồi. Lâu không thấy lên, đang bận gì vậy?

Đàm Mạt cẩn thận gõ chữ, chỉ sợ đề cập tới điều không nên nói, chỉ dùng kiểu cách tán dóc với người bạn cũ đã lâu không nói chuyện.

Mạt Niên: Bạn tìm việc làm.

Quy Vân: Bây giờ việc làm khó tìm, aii.

Mạt Niên: Lo gì, anh không phải COCC sao?

con ông cháu cha

Đàm Mạt nhớ tới trước kia bị mấy thằng bạn tiết lộ thân thế gia đình, trong nhà mở công ty, nhưng Đàm Mạt tự nhận chỉ là tiểu tư bản làm ăn nhỏ, căn bản không tính là giàu sang gì. Lũ bạn lảm nhảm lại thích tự tiện khoác lác.

Thế nhưng, không ngờ Mạt Niên lại nhớ chuyện liên quan tới mình.

Quy Vân: Cậu đừng có nghe lời bịa đặt của người khác.

Đợi một lúc lâu, Mạt Niên vẫn chưa đáp, cũng không hiển thị trạng thái “đang trả lời”. Đối thoại cứ thế kết thúc, Đàm Mạt vẫn muốn nói thêm vài câu, cũng không muốn kết thúc nhanh như vậy. Gõ vài chữ trong khung nhập thoại, rồi xóa, gõ lại rồi do dự không quyết nhấp delete.

Chần chờ mãi không biết nói gì, đến tận lúc avatar Mạt Niên xám đi.

Đàm Mạt thở dài, haiz, không biết lần lên mạng sau lại là lúc nào đây.

Tần Việt Linh nhìn dáng vẻ ủ rũ của Đàm Mạt, liếc mắt sang khung đối thoại còn chưa tắt, bèn vỗ vai Đàm Mạt cổ vũ. “Mạt Niên rời đoàn rồi, Đàm Mạt, cơ hội của mày đã tới.”

Đàm Mạt chỉ thản nhiên liếc Tần Việt Nhiên một cái, phớt lờ, mở file thư mục tập tin ra, bắt đầu thu âm kịch kế hoạch đang thúc giục.

2. Chương 2: Chân Ái Mạt Niên

Đàm Mạt trong giới vẫn luôn ở trạng thái không đỗ cũng không trong suốt.

Không trong suốt, dưới mỗi bài post kế hoạch cầu đề cử công đều có thể trông thấy tên của Đàm Mạt.

Bài 1: Cầu đề cử một minh chủ võ lâm có thể phong lưu, có thể đùa giỡn lưu manh, 0.6+ công âm.

1L: Quy Vân phù hợp yêu cầu, còn nhận kịch mới đó

Bài 2: Cầu một ôn nhu công ra được phòng khách xuống được nhà bếp, sủng nịch thụ

2L: Quy Vân ~ tham khảo Triều Hoa Tịch Thập, mẫu đàn ông của gia đình

Bài 3: Giống như post kế, hiện giờ còn CV nào đang nhận kịch mới không TUT

3L: Quy Vân, chưa từng ngừng nhận kịch mới

Tóm tắt trên weibo cá nhân của Đàm Mạt vẫn luôn treo status “nhận kịch mới”, đối với các kế hoạch mời mình tham gia cũng không phải chưa từng từ chối, kịch bản đọc phải thích hợp với mình, không lời, Đàm Mạt mới nhận. Dù là trường thiên, đoản thiên, tốc độ giao âm của Đàm Mạt đều rất nhanh, chính anh cũng không muốn lời thôi, đến nỗi kịch bản trường thiên mấy kỳ sau còn chưa có, Đàm Mạt mới nhận được kịch bản kỳ đầu đã thu xong gửi cho kế hoạch rồi.

Trong chốn võng phối phù hoa này, Đàm Mạt được gán mũ “nghiêm túc”, “có trách nhiệm”, “giao âm mau”, “CV lương tâm” vân vân, tất cả đều là do các kế hoạch đã từng hợp tác qua tổng kết mà có.

Không đỗ, vì mỗi lần nổi lên xì-căng-đan gây hấn CV đều không có tên anh. Dựa theo lời các lão làng ấy là, không dư tinh lực đi thị CV không hot. Đương nhiên, không loại trừ CV nhân phẩm tốt khiến người ta tìm không thấy điểm để thị. Sĩ số fan weibo cũng có thể phản ánh người đó nổi hay không nổi, dù sao cũng đều là người lăn lộn trong giới hai năm, số fan không cầu quá một ngàn mười ngàn chung quy vẫn có.

Thế nhưng, fan của Đàm Mạt chỉ có 364, quả thật rất thấp. Có mấy fan cứng nhìn không thích, bèn bỏ ra vài đồng mua fan ảo cho anh, cuối cùng tất cả đều bị Đàm Mạt thanh lý sạch sẽ. Thính giả nghe ca hội YY thường thường cũng 50 là kịch kim, ít vô cùng.

Cũng không phải là giọng Đàm Mạt không có độ nhận biết hay không dễ nghe, công âm trong giới vốn khó cầu. Bản thân Đàm Mạt cũng có phần hạ mình, weibo đều là chuyển phát, weibo nguyên gốc đã ít còn ít hơn, fan dưới mục bình luận cũng không hồi đáp tham gia hỗ động. Người không nóng không lạnh như thế, quả thật là hiếm fan nào kiên nhẫn trụ được.

Chuyển phát = share = forward = reblog

Không fan nào chuyển sang anti là đã không tệ rồi.

Đàm Mạt người này, làm đối tượng hợp tác quen thì được, nhưng thâm giao, có thể hơi vất vả.

Song, những chuyện này, cũng chỉ là cái nhìn của bên ngoài. Thực tế, bạn bè hữu nghị kết giao thân thiết với Đàm Mạt, cũng có dăm ba người. Khi nào cần nói chuyện xả stress, Đàm Mạt sẽ giải bày cùng nhóm bạn thân, ba người trong nhóm đều là người Đàm Mạt tin tưởng.

Quy Tiểu Vân bán xuân oa.

Mạch Mạch: Quy Tiểu Vân, kịch của Mạt Niên (địa chỉ liên kết)

Đi sau thời đại, tin Mạch Mạch gửi hôm qua Đàm Mạt hôm nay mới trông thấy.

Quy Vân: Ủ, tôi biết rồi, hôm qua mới đăng xong

CC: Để tôi tìm cái clone nào trong thread là của cậu

~Quy Vân: Tôi chưa bình luận kịch đâu, khỏi tìm

Oa Oa: Mạt Niên hình như không lên mạng, hôm qua hình như thấy avatar cậu ta sáng

Quy Vân: Ủ

Mạch Mạch: Quy Tiểu Vân, lộ một mặt, tỏ vẻ vô cùng khổ sở

Oa Oa: (> <.)~="" hu="" hu="" hu...="" quy="" vân:="" _="" này="" hả?="" mạch="" mạch:="" khắp="" thiên="" hạ="" nơi="" nào="" chẳng="" có="" cỏ="" thơm="" oa="" oa:="" nhưng="" quy="" tiểu="" vân="" cậu="" ta="" đơn="" phương="" mỗi="" đóa="" hoa="" kia="" thôi="" mạch="" mạch:="" không="" biết="" có="" thể="" nhờ="" mạt="" niên="" nhận="" kịch="" không,="" được="" thì="" cái="" kịch="" cuộc="" tình="" lặn="" lẽ,="" thụ="" chọn="" cậu="" ta,="" công="" chọn="" cậu,="" cp="" kịch="" cũng="" là="" cp="" quy="" vân:="" tôi="" cũng="" không="" biết="" (_)="" oa="" oa:="" quy="" tiểu="" vân="" lên="" yy="" hát="" đi,="" muốn="" nghe="" anh="" hát="" quy="" vân:="" đợi="" chút,="" mấy="" cô="" lên="" yy="" chờ="" trước="" đi="" tần="" việt="" linh="" còn="" ru="" rú="" trong="" phòng="" ngủ,="" nghe="" đầu="" cậu="" ta="" hôm="" nay="" phải="" ra="" ngoài,="" quy="" vân="" bắt="" đầu="" hỏi="" người,="" tần="" việt="" linh="" không="" tình="" không="" nguyện="" nhắc="" chân="" ra="" khỏi="" cửa,="" vừa="" đi="" vừa="" nói:="" “tao="" đi="" ngay="" đi="" ngay,="" không="" làm="" phiền="" mày="" thăm="" du="" đầu,="" khăn="" giấy="" cũng="" mắc="" lắm="" đó.”="" kể="" ồn="" ào="" đi="" rồi,="" phòng="" ngủ="" cũng="" trở="" nên="" yên="" tĩnh.="" đăng="" ký="" yy,="" trong="" kênh="" chỉ="" có="" ba="" người,="" qua="" hội,="" lại="" tăng="" thêm="" vài="" người.="" có="" lẽ="" là="" lâu="" thông="" báo="" ca="" hội="" bị="" loan="" tin="" rồi.="" ít="" người,="" tốc="" độ="" tung="" hoa="" gõ="" chữ="" trên="" màn="" hình="" cũng="" có="" chút="" chậm,="" thoát="" nhìn="" buồn="" tẻ="" cô="" quanh,="" đàm="" mạt="" cũng="" không="" buồn="" để="" ý.="" mở="" mạch,="" không="" biết="" hát="" bài="" gì,="" nhờ="" người="" có="" mặt="" chọn="" bài="" tùy="" ý,="" đàm="" mạt="" nhìn="" rồi="" bắt="" đầu="" cất="" giọng="" ca.="" mạch="" mạch="" chọn="" “chân="" ái="" mạt="" niên”,="" không="" nói="" thêm="" gì.="" quy="" vân="" thuộc="" lòng="" bài="" hát="" này="" chính="" bởi="" vì="" cái="" tên.="" chẳng="" qua="" là,="" nhạc="" nền="" bài="" hát="" mang="" màu="" sắc="" buồn="" bã.="" ...="" có="" thể="" không="" ly="" biệt="" không?="" sự="" ôn="" nhu="" của="" những="" phút="" giây="" cuối="" rõ="" ràng="" muốn="" giữ="" lại,="" nhưng="" chẳng="" có="" cơ="" hội="" sau="" khi="" em="" bỏ="" đi="" vòng="" xuyên="" kia="" gọi="" lên="" nổi="" đau="" của="" giấc="" mộng="" cũ="" gửi="" lại="" cho="" phiên="" đá="" có="" thể="" dừng="" nói="" chia="" tay="" không?="" những="" nú="" kéo="" cuối="" cùng="" ...="" mặc="" dù="" “mạt="" niên="" trong="" lời="" ca="" và="" mạt="" niên="" trong="" suy="" nghĩ="" đàm="" mạt="" là="" hai="" ý="" khác="" nhau.="" giọng="" gốc="" mang="" âm="" trầm="" ngắn="" đặc="" biệt,="" giống="" như="" vệt="" chèo="" xanh="" nổi="" giữa="" vùng="" hoa,="" ẩm="" áp="" lòng="" người.="" đàm="" mạt="" tuy="" không="" phải="" dân="" chuyên="" nghiệp,=""

nhưng=" vãn=" hát=" trợn=" hết=" cảm=" xúc=" của=" mình.=" bài=" này,=" bọn=" mạch=" mạch=" nghe=" mãi=" không=" chán.=" có=" vãi=" thỉnh=" giả=" lần=" đầu=" tiên=" lắng=" nghe,=" lưu=" ý=" thấy=" hai=" chữ=" nào=" đó=" không=" khỏi=" có=" chút=" cảm=" khái.= box=" chat = ai,=" mặt=" niên=" a...=" tut=" mặt=" niên=" hy=" vọng=" đại=" đại=" có=" thể=" trụ=" thật=" vững=" quy=" vãn=" đối=" bài=" nào=" vui=" vui=" đi=" qaq=" khúc=" ca=" chấm=" dứt,=" tức=" khắc=" vang=" lên=" tiếng=" nhạc=" nền=" nhanh=" hơn=" một=" chút,=" quy=" vãn=" hưởng=" ứng=" yêu=" cầu=" của=" fan,=" hát=" một=" bài=" ai=" la=" la.=" box=" chat = hơ=" " ==" tôi=" thấy=" có=" một=" người=" tên=" mặt=" niên=" trên=" lộ=" tàn,=" có=" phải=" đại=" đại=" không=" zi=" không=" phải=" đầu,=" hấn=" mặc=" áo=" trắng=" mà.= lại=" nói,=" quy=" vãn=" và=" mặt=" niên=" là=" cùng=" một=" xã=" đoàn=" đó=" nhân=" lúc=" nhạc=" dạo,=" đàm=" mặt=" tìm=" áo=" trắng=" id=" mặt=" niên.= nháp=" chuột=" phải=" xem=" xét=" tư=" liệu.= id=" mặt=" niên=" chữ=" ký:= học=" rồi=" quên=" chòm=" sao:= sư=" tử=" sinh=" nhật:= ngày=" 21=" tháng=" 8=" nơi=" ở=" thành=" phố=" b=" ...=" đàm=" mặt=" lập=" tức=" cho=" câu=" lên=" áo=" cam.= áo=" cam=" của=" mặt=" niên=" lẫn=" giữa=" chòm=" áo=" vàng=" của=" quần=" lý=" trên=" danh=" sách=" vô=" cùng=" đột=" ngột,=" hướng=" chi=" người=" được=" lên=" áo=" còn=" được=" nhắc=" nhớ=" công=" khai.= box=" chat = thật=" là=" mặt=" niên?= " != đại=" đại=" hát=" một=" bài=" đi=" mặt=" niên,=" thật=" muốn=" nghe=" giọng=" của=" anh=" bị=" phát=" hiện=" rồi,=" mặt=" niên=" lên=" tiếng=" đáp=" lời=" trong=" box=" chat.= mặt=" niên:= nghe=" quy=" vãn=" hát=" tiếp=" đi=" ^ _=" cũng=" may,=" clone=" của=" mặt=" niên=" không=" biến=" mất,=" mọi=" người=" trong=" hội=" cũng=" an=" tâm.= người=" còn=" ở=" lại=" là=" tốt=" rồi,=" dù=" chỉ=" là=" nhìn=" thấy=" clone,=" lòng=" dạ=" các=" fan=" cũng=" không=" quá=" suy=" sụp.= đàm=" mặt=" không=" biết=" mặt=" niên=" tới=" khi=" nào,=" không=" biết=" khúc=" "chân=" ái=" mặt=" niên=" mình=" mới=" hát=" mặt=" niên=" có=" nghe=" được=" hay=" không.= đàm=" mặt=" vừa=" hát,=" vừa=" phân=" tâm=" để=" ý=" động=" tĩnh=" bên=" box=" chat,=" ánh=" màu=" cam=" thi=" thoảng=" vãn=" xuất=" hiện=" đôi=" chút,=" kiên=" nhẫn=" trả=" lời=" các=" câu=" hỏi=" của=" fan.= có=" lẽ=" vì=" mặt=" niên=" xuất=" hiện,=" số=" người=" trong=" box=" chat=" tăng=" lên=" vô=" cùng=" nhanh.= box=" chat = mặt=" niên=" anh=" dừng=" lui=" giới=" nha.= mặt=" niên:= không=" lui,=" chỉ=" là=" đang=" trong=" thời=" kì=" lười=" phối=" âm,=" nếu=" có=" kịch=" bản=" hay,=" tôi=" vãn=" sẽ=" xem=" xét=" mà=" giữa=" đoạn=" nhạc=" đệm,=" đàm=" mặt=" đột=" nhiên=" nói.= "ở=" bên=" tôi=" có=" một=" kịch,=" cuộc=" tình=" lãng=" lẽ của=" công=" phu=" hùng=" miêu,=" muốn=" thử=" vai=" thụ=" không?=" mặt=" niên=" không=" mở=" mạch=" đáp,=" mà=" gõ=" chữ=" ở=" khung=" chat.= mặt=" niên:= lát=" nữa=" gửi=" kịch=" bản=" qua=" cho=" tôi,=" tôi=" đọc=" trước=" một=" chút=" giọng=" đàm=" mặt=" đây=" vui=" sướng:= "được,=" vậy=" tôi=" hát=" tiếp.= box=" chat = quy=" tiểu=" vãn=" đẩy=" mặt=" niên=" lên=" mạch=" đi,=" em=" muốn=" tặng=" hoa=" hưởng=" ứng=" lời=" kêu=" gọi=" của=" bè=" bạn,=" mặt=" niên=" bị=" đàm=" mặt=" nhẹ=" nhàng=" đẩy=" lên=" mạch.= hoa=" tươi=" được=" spam=" liên=" tục,=" dồn=" dập=" hơn=" lúc=" đàm=" mặt=" lên=" mạch=" nhiều.= nhìn=" clone=" của=" mình=" và=" mặt=" niên=" đứng=" cùng=" một=" chỗ,=" đàm=" mặt=" cảm=" thấy=" thích=" thú=" không=" ">

3. Chương 3: Hợp Tác Vui Vẻ

Quy Tiểu Vân bán xuân oa

Mạch Mạch: Quy Tiểu Vân, anh là tên nịnh hót bán đứng bạn bè (><) quy=" vãn:= 0=" 0=" cc:= nghe=" zui=" nha=" 23333=" quy=" vãn:= cô=" vốn=" định=" tìm=" mặt=" niên=" mà,=" tôi=" chỉ=" thuận=" nước=" giọng=" thuyền=" thôi=" oa=" oa=" tôi=" sửa=" kịch=" bản=" kỳ=" một=" xong=" rồi,=" quy=" vãn,=" tôi=" gửi=" nè=" quy="

vân:="" ùr="" ...="" cc:="" quy="" vân="" sao="" câu="" không="" hát="" nữa?="" quy="" vân:=""
 mặt="" niên="" đi="" rồi="" cc:="" mê="" trai="" quen="" bạn="" hả,="" tôi="" treo="" máy=""
 tiếp="" vậy="" ...="" nhận="" được="" kịch="" bản="" của="" oa="" oa,="" nhìn="" avatar=""
 của="" mặt="" niên="" không="" sáng,="" đàm="" mặt="" đầu="" tiên="" mở="" kịch="" bản=""
 lướt="" qua="" một="" lượt,="" chỉnh="" lại="" màu="" cho="" một="" số="" nhân="" vật,=""
 tiện="" thể="" sửa="" luôn="" máy="" cái="" lỗi="" chữ="" nghĩa.="" mặc="" dù="" không=""
 thay="" đổi="" máy="" nhưng="" cũng="" thuận="" mắt="" hơn="" nhiều.="" đàm="" mặt=""
 gửi="" file="" offline="" qua,="" thoát="" cái="" đã="" được="" nhắc="" nhở="" đổi="" phương=""
 nhận="" được="" file.="" nhìn="" lại,="" avatar="" của="" mặt="" niên="" đã="" sáng="" lên,=""
 hóa="" ra="" là="" chỉnh="" ăn="" thân.="" đàm="" mặt="" nhìn="" đôi="" mắt="" nhỏ="" trên=""
 avatar="" mặt="" niên="" đến="" mê="" mẩn,="" tự="" tay="" thiết="" định="" đổi="" phương=""
 dù="" ăn="" vẫn="" có="" thể="" thấy="" được.="" quy="" vân:="" nguyên="" văn="" viết=""
 cũng="" rất="" hay,="" câu="" cũng="" có="" thể="" đọc="" thử="" mặt="" niên:="" ùr="" tôi=""
 lát="" nữa="" trả="" lời="" anh="" quy="" vân:="" được="" avatar="" mặt="" niên="" tối=""
 sầm="" xuống,="" không="" biết="" lại="" ăn="" thân="" hay="" là="" off="" luôn="" rồi.=""
 mở="" cột="" follow="" đặc="" biệt="" trên="" weibo,="" weibo="" mới="" nhất="" của="" mặt=""
 niên="" vẫn="" là="" 5="" ngày="" trước,="" hơn="" nữa="" còn="" là="" tin="" tức="" update=""
 client="" weibo.="" đây="" là="" weibo="" sau="" khi="" xa="" cách="" nửa="" năm="" mặt=""
 niên="" mới="" đăng="" lên,="" dù="" không="" có="" nội="" dung="" gì,="" fan="" bình=""
 luận="" bên="" dưới="" vẫn="" đông="" đảo="" như="" trước.="" xx:="" qaq="" mặt="" niên=""
 đại="" đại,="" chừng="" nào="" anh="" trở="" về="" xx:="" thấy="" mặt="" niên="" đăng=""
 weibo="" mới="" rồi,="" nhưng="" có="" cần="" ngược="" như="" vậy="" không="" xx:="" đại=""
 đại,="" vui="" lên="" rồi="" mau="" chóng="" quay="" về="" nhé="" xx:="" chào="" buổi=""
 sáng="" xx:="" tối="" tốt="" lành="" quy="" vân:="" chờ="" câu="" quay="" về="" quy="" vân=""
 cũng="" bình="" luận,="" tuy="" chìm="" nghỉm="" trong="" đám="" người.="" mặt="" niên:=""
 tôi="" tìm="" không="" thấy="" bản="" down="" của="" nguyên="" văn,="" anh="" có="" không=""
 quy="" vân:="" à="" à,="" có="" câu="" đợi="" tí="" đàm="" mặt="" lập="" tức="" đi="" hỏi=""
 mạch="" mạch,="" lại="" mượn="" hoa="" hiên="" phạt="" chia="" sẻ="" cho="" mặt="" niên.=""
 mặt="" niên:="" kịch="" này="" tôi="" nhận,="" anh="" là="" kế="" hoạch="" à?="" trông=""
 thấy="" kết="" quả,="" trái="" tim="" buột="" chặt="" của="" đàm="" mặt="" như="" trút=""
 được="" gánh="" nặng.="" quy="" vân:="" kế="" hoạch="" là="" bạn="" tôi,="" tôi="" là="" chủ=""
 dịch="" công="" của="" kịch="" này="" mặt="" niên:="" ùr,="" hợp="" tác="" vui="" vẻ="" quy=""
 vân:="" hợp="" tác="" vui="" vẻ="" đàm="" mặt="" tức="" thì="" đem="" tin="" tức="" tốt=""
 về="" truyền="" đạt="" lại="" cho="" nhóm,="" trong="" câu="" chữ="" mang="" đầy="" niềm=""
 hưng="" phấn.="" quy="" vân:="" mặt="" niên="" nhận="" rồi="" ()="" cc:="" tát="" hoa!=""
 *,="" *:="" .="" ()/\$:="" *.="" o*="" mạch="" mạch:="" trông="" vẻ="" đàn="" độn="" của=""
 anh="" kia="" có="" đôi="" khi,="" thích="" một="" người="" là="" một="" chuyện="" lạ=""
 lùng,="" huống="" hồ="" chi="" bạn="" lại="" hoàn="" toàn="" mù="" tịt="" thông="" tin=""
 liên="" quan="" tới="" người="" nọ,="" nhưng="" bạn="" vẫn="" cứ="" thích.="" giống="" như=""
 thuốc="" độc,="" tuy="" có="" thể="" bỏ,="" nhưng="" quá="" trình="" khắc="" quá="" sâu,=""
 trí="" nhớ="" không="" thể="" xóa="" nhòa.="" mở="" vòi="" sen="" trong="" phòng="" tắm,=""
 nước="" xối="" hết="" toàn="" thân,="" đàm="" mặt="" đặt="" tay="" lên="" tấm="" gạch=""
 trắng="" men,="" cảm="" thụ="" cái="" lạnh="" khác="" hẳn="" cái="" nóng="" của="" nước.=""
 giữa="" anh="" và="" mặt="" niên,="" vẫn="" luôn="" lấy="" tốc="" độ="" không="" nhanh=""
 không="" chậm="" duy="" trì.="" đàm="" mặt="" không="" dám="" đâm="" thủng="" tấm=""
 màn="" mỏng="" chắn="" ngang="" giữa="" hai="" người,="" nếu="" phần="" ứng="" của=""
 mặt="" niên="" không="" phải="" thứ="" mình="" có="" thể="" chấp="" nhận,="" thế="" thì=""
 lợi="" bất="" cập="" hại.="" thà="" như="" bây="" giờ="" lại="" còn="" có="" đường="" lui.=""
 đàm="" mặt="" không="" biết,="" mặt="" niên="" còn="" có="" thể="" tin="" vào="" tình=""
 yêu="" qua="" mạng="" bao="" nhiêu,="" mặt="" niên="" và="" thanh="" sơ,="" chính="" là=""
 từ="" mạng="" ảo="" phát="" triển="" ra="" hiện="" thực.="" câu="" ấy="" sẽ="" vì="" chuyện=""
 thanh="" sơ,="" mà="" dừng="" lại="" không="" bước="" tiếp="" chẳng?="" đây="" là="" điều=""
 đàm="" mặt="" lo="" lắng,="" muốn="" mở="" rộng="" trái="" tim="" một="" người="" đích=""
 thật="" không="" dễ="" dàng.="" nơi="" mặt="" niên="" ở="" là="" thành="" phố="" b,="" đàm=""

mặt=" "ở=" "thành=" "phố=" "a,=" "rất=" "gần,=" "không=" "phải=" "sao?=" "tắm=" "rửa=" "xong,=" "dùng=" "khăn=" "lau=" "tóc,=" "giọt=" "nước=" "men=" "theo=" "sườn=" "mặt=" "chạy=" "xuống=" "vùng=" "cổ,=" "trượt=" "qua=" "hầu=" "kết=" "đang=" "nhấp=" "nhô.= "đàm=" "mặt=" "theo=" "thối=" "quen=" "mở=" "cột=" "bạn=" "tốt=" "trên=" "qq.= "avatar=" "qq=" "mặt=" "niên=" "sáng,=" "treo=" "trạng=" "thái=" "bận,=" "đàm=" "mặt=" "lướt=" "mắt=" "xuống=" "thời=" "gian=" "bên=" "góc=" "máy=" "tính,=" "mười=" "giờ=" "rười,=" "hơi=" "trễ.= "thời=" "gian=" "biểu=" "bất=" "hợp=" "lý.= "mạch=" "mạch=" "kéo=" "anh=" "vào=" "nhóm=" "tổ=" "kịch,=" "cũng=" "cho=" "anh=" "lên=" "quyền=" "hạn=" "quản=" "lý,=" "nhờ=" "anh=" "kéo=" "giúp=" "mặt=" "niên=" "vào=" "trong=" "nhóm.= "đàm=" "mặt=" "gửi=" "tin=" "cho=" "mặt=" "niên=" "trước.= "quy=" "vân:= "tôi=" "kéo=" "cậu=" "vào=" "nhóm=" "tổ=" "kịch.= "sau=" "đó=" "liên=" "add=" "thêm=" "thành=" "viên=" "nhóm,=" "danh=" "sách=" "thành=" "viên=" "tổ=" "tăng=" "thêm=" "một=" "người.= "biên=" "sách=" "—=" "mạch=" "mạch:= "hoan=" "nghênh=" "mặt=" "niên=" [tung=" hoa]= "đạo=" "diễn=" "—=" cc:= "đại=" "đại,=" em=" "rất=" "thích=" "giọng=" "vội=" "kịch=" "của=" "anh=" "đó,=" "hợp=" "tác=" "vui=" "vẽ=" "nha=" "tân=" "thăng=" "—=" quy=" "vân:= "mặt=" "niên,=" "cùng=" "cổ=" "gắng=" "nhé=" "mặt=" "niên:= "chào=" "mọi=" "người=" "thấy=" "tên=" "biểu=" "thị=" "trong=" "nhóm=" "của=" "mặt=" "niên=" "còn=" "chưa=" "đổi,=" "đàm=" "mặt=" "dùng=" "quyền=" "quản=" "lý=" "giúp=" "sửa=" "lại.= "đạo=" "diễn=" "—=" cc:= "mặt=" "niên,=" "tụi=" "em=" "tính=" "đẩy=" "tiến=" "độ=" "nhanh=" "hơn,=" "không=" "biết=" "anh=" "gần=" "đây=" "có=" "rảnh=" "không,=" "lên=" "yy=" "đổi=" "diễn?=" "tuy=" "cv=" "cũng=" "có=" "thể=" "tự=" "thu=" "âm=" "giao=" "cho=" "đạo=" "diễn,=" "chỗ=" "nào=" "không=" "đúng=" "thì=" "gửi=" "lại,=" "nhưng=" "tổ=" "kịch=" "trọng=" "chất=" "lượng=" "càng=" "mong=" "nhân=" "vật=" "có=" "thể=" "đổi=" "diễn=" "vội=" "nhau=" "trên=" "yy=" "một=" "chút,=" "như=" "thế=" "sẽ=" "sống=" "động=" "hơn,=" "dễ=" "nắm=" "bắt=" "cảm=" "tình=" "nhân=" "vật=" "hơn.= "ngoài=" "ra,=" "lúc=" "dư=" "thời=" "gian=" "lâu=" "lâu=" "tán=" "dóc=" "kết=" "nói=" "tình=" "cảm,=" "cắt=" "ra=" "có=" "thể=" "làm=" "behind=" "the=" "scene=" "cũng=" "không=" "tôi.= "hàn=" "văn=" "—=" mặt=" "niên:= "tối=" "mai=" "thì=" "được=" "đạo=" "diễn=" "—=" cc:= "vậy=" "được=" "rồi,=" "tối=" "mai=" "bảy=" "giờ,=" "quyết=" "định=" "vậy=" "ha=" "hàn=" "văn=" "—=" mặt=" "niên:= "tôi=" "đi=" "ngủ,=" "ngủ=" "ngon=" "kể=" "hoạch=" "—=" mạch=" "mạch:= "ngủ=" "ngon=" "đạo=" "diễn=" "—=" cc:= "ngủ=" "ngon,=" "mặt=" "niên=" "hậu=" "kỳ=" "—=" oa=" "oa:= "qaq=" "ban=" "nãy=" "đang=" "hành=" "hạ=" "game,=" "mới=" "về,=" "không=" "kịp=" "mất=" "rồi=" "a=" "a=" "a.= "đại=" "đại=" "ngủ=" "ngon=" "moah=" "moah=" "đàm=" "mặt=" "gỗ=" "hai=" "chữ,=" "rồi=" "xóa,=" "bật=" "khung=" "trò=" "chuyện=" "riêng=" "vội=" "mặt=" "niên.= "quy=" "vân:= "ngủ=" "ngon=" "w=" "còn=" "bán=" "manh=" "tặng=" "một=" "nụ=" "cười.= "mặt=" "niên:= "ngủ=" "ngon=" "cách=" "ngày.= "bảy=" "giờ=" "năm=" "mười=" "phút,=" "mặt=" "niên=" "vẫn=" "chưa=" "xuất=" "hiện,=" "có=" "thể=" "là=" "giờ=" "cao=" "su,=" "tổ=" "kịch=" "kiên=" "nhẫn=" "chờ.= "quy=" "tiểu=" "vân=" "bán=" "xuẩn=" "oa=" "mạch=" "mạch:= "chợt=" "không=" "lên=" "mặt=" "niên=" "tut,=" "quy=" "tiểu=" "vân=" "cậu=" "sao=" "quy=" "vân:= "cũng=" "thế=" "oa=" "oa:= "có=" "phải=" "có=" "chuyện=" "gì=" "rồi=" "không,=" "quy=" "vân=" "tui=" "pia=" "của=" "anh=" "trước=" "vậy?=" "quy=" "vân:= "được=" "mặt=" "niên=" "không=" "xuất=" "hiện,=" "nổi=" "mong=" "chờ=" "ban=" "đầu=" "tan=" "vỡ,=" "đàm=" "mặt=" "có=" "chút=" "mất=" "mác.= "vì=" "để=" "đổi=" "diễn=" "trực=" "tiếp=" "vội=" "mặt=" "niên,=" "đàm=" "mặt=" "đã=" "thuộc=" "lâu=" "lâu=" "kịch=" "bản,=" "còn=" "tự=" "mình=" "ghi=" "âm=" "nghe=" "đi=" "nghe=" "lại=" "nhiều=" "lần,=" "trước=" "đây=" "hồi=" "sơ=" "khảo=" "vào=" "xã=" "đoàn=" "của=" "mặt=" "niên,=" "chủ=" "khảo=" "xét=" "duyệt=" "chính=" "là=" "mặt=" "niên.= "cho=" "nên,=" "đàm=" "mặt=" "gặp=" "mặt=" "niên=" "vẫn=" "còn=" "vương=" "chút=" "áp=" "lực.= "áy=" "mà,=" "hôm=" "nay=" "lại=" "không=" "dùng=" "được.= "lúc=" "đổi=" "diễn,=" "đàm=" "mặt=" "hơi=" "thất=" "thần,=" "bị=" "oa=" "oa=" "chỉ=" "ra=" "mấy=" "chỗ,=" "đàm=" "mặt=" "xin=" "lỗi=" "liên=" "tục.= "kể=" "hoạch=" "lên=" "tiếng:= "“chúng=" "ta=" "hay=" "hẹn=" "dịp=" "khác=" "đổi=" "lại=" "đi,=" "tâm=" "vị=" "tiểu=" "chủ=" "cũng=" "không=" "ở=" "đây.= "câu=" "này=" "tất=" "nhiên=" "là=" "giữ=" "cột=" "oa=" "oa=" "và=" "cc.= "giọng=" "hơi=" "loli=" "của=" "cc=" "lựa=" "ý=" "hùa=" "theo:= "“đại=" "đại=" "hắn=" "là=" "bạn=" "chuyện=" "gì=" "rồi,=" "đã=" "tắm=" "rười,=" "nên=" "là,=" "tan=" "nhé?=" "“tan=" "đi,=" "đổi=" "quá=" "định=" "ra=" "ngoài=" "ăn=" "tối.= "“mạch=" "mạch,=" "cô=" "kéo=" "cừu=" "hạn=" "phải=" "không,="

chúc=" cô=" giảm=" béo=" thất=" bại!=" ba=" clone=" áo=" vàng=" lui=" nhóm,=" chỉ=" còn=" quy=" vân=" mặc=" áo=" vàng=" cô=" đơn=" lẻ=" loi=" đúng=" đó=" gieo=" mình.= " khi=" mặt=" niên=" xuất=" hiện,=" đã=" hơn=" mười=" một=" giờ=" rưỡi.= " nhóm=" tổ=" kịch cuộc=" tình=" lãng=" lẽ = " hàn=" văn=" —=" mặt=" niên:=" xin=" lỗi,=" tạm=" thời=" có=" chút=" việc,=" thật=" sự=" rất=" xin=" lỗi=" tần=" thăng=" —=" quy=" vân:=" mạch=" mạch=" bọn=" họ=" hình=" như=" không=" onl=" đàm=" mặt=" mặt=" mặt=" niên.= " quy=" vân:=" có=" chuyện=" gì=" sao?=" đàm=" mặt=" cần=" trọng=" hỏi=" han,=" nếu=" là=" việc=" riêng,=" mặt=" niên=" chưa=" chắc=" sẽ=" nói=" thật,=" hân=" sẽ=" lấy=" đại=" cái=" có=" từ=" chối=" đi.= " mặt=" niên:=" mẹ=" tôi=" đột=" nhiên=" gặp=" tai=" nạn=" xe,=" tôi=" vẫn=" còn=" ở=" trong=" bệnh=" viện,=" đi=" động=" cũng=" hết=" pin,=" không=" liên=" lạc=" với=" tổ=" kịch=" được,=" thật=" xin=" lỗi.= " quy=" vân:=" không=" sao,=" cô=" không=" việc=" gì=" chứ=" mặt=" niên:=" không=" sao,=" chỉ=" trầy=" da=" thôi,=" tự=" nhiên=" bệnh=" viên=" gọi=" tới,=" suýt=" nữa=" bị=" hù=" chết=" đàm=" mặt=" biết=" mặt=" niên=" lúc=" đó=" chỉ=" có=" một=" mình,=" nhất=" định=" sẽ=" rất=" lo=" lắng,=" con=" người=" khi=" gặp=" phải=" biến=" có=" đều=" suy=" nghĩ=" theo=" chiều=" hướng=" tiêu=" cực.= " quy=" vân:=" không=" sao=" là=" tốt=" rồi,=" cậu=" dừng=" nghĩ=" nhiều=" nữa,=" đối=" diễn=" thì=" có=" thể=" tìm=" dịp=" khác.= " khuya=" rồi,=" đi=" ngủ=" sớm=" đi=" mặt=" niên:=" ừ,=" cảm=" ơn=" mặt=" niên:=" 136xxxxxxx8,=" đây=" là=" số=" của=" tôi,=" nếu=" có=" chuyện=" cũng=" dễ=" liên=" lạc=" đàm=" mặt=" nhìn=" mười=" một=" con=" số,=" chưa=" tới=" một=" phút=" đồng=" hồ=" đã=" thuộc=" nằm=" lòng.= " đây=" là=" số=" riêng,=" bước=" quan=" trọng=" nhất=" khi=" theo=" đuổi=" một=" người=" chính=" là=" biết=" được=" số=" đi=" động=" của=" người=" nọ,=" mặt=" niên=" chủ=" động=" cho=" mình,=" tuy=" là=" suy=" nghĩ=" mặt=" niên=" rất=" đơn=" giản.= " đàm=" mặt=" vươn=" tay=" cầm=" đi=" động=" lưu=" số=" vào=" danh=" bạ,=" cũng=" cài=" đặt=" luôn=" bấm=" số=" nhanh.= " 521=" anh=" yêu=" em.= " đàm=" mặt=" gửi=" tin=" nhắn.= " đàm=" mặt:=" đây=" là=" số=" của=" tôi,=" ngủ=" ngon=" đối=" phương=" cũng=" nhanh=" chóng=" đáp=" lời=" ngủ=" ngon.= " từ=" nói=" chuyện=" trên=" qq=" đến=" nhắn=" tin=" qua=" điện=" thoại,=" đây=" là=" một=" tiến=" độ=" không=" ">

4. Chương 4: Hạt Giống Tình Si

Avatar nhóm tổ kịch chớp chớp, Đàm Mạt nhấp mở.

Hàn Văn — Mạt Niên: Hôm nay tôi rồi, đối diễn không

Đàm Mạt nhìn số người online trong nhóm, cũng không biết bọn con gái hẹn giờ hết chưa, chưa thấy lên mạng.

Tần Thăng — Quy Vân: CC hình như không onl, chỉ bằng chúng ta luyện tập trước, thu xong hết rồi gửi CC, nếu bị trả về thì báo CC pia lại?

Mà kết quả, hiển nhiên cũng khiến người ta vui mừng.

Hàn Văn — Mạt Niên: Được

Tần Thăng — Quy Vân: Lên kênh tổ kịch đi XXXXXX

Tuy rất muốn mời Mạt Niên tới kênh riêng của mình, ấy chung quy cũng là địa bàn cá nhân, có loại cảm giác ‘thuộc về’. Nhưng trong kênh thì có người treo máy, Quy Vân không muốn quấy rầy bọn họ.

Đàm Mạt có clone áo vàng ở phòng này, tới trước chờ Mạt Niên, Mạt Niên vừa vào, Đàm Mạt liền tiện tay đổi clone áo trắng của cậu thành clone áo đỏ.

Màu đỏ, niềm vui, biểu thị sự sung sướng vui vẻ, Đàm Mạt hy vọng tâm tình Mạt Niên cũng có thể như thế.

Mạt Niên không mở mạch nói chuyện, Đàm Mạt chủ động lên tiếng.

“Trực tiếp bắt đầu luôn?”

Đàm Mạt nhìn chăm chăm vào đèn xanh trước áo clone của Mạt Niên, cho đến khi nó bật sáng.

“Ừ.”

Cuộc Tình Lặng Lẽ. Thụ là người câm, không nói được, có hơi tự ti. Cậu và công đã bên nhau từ bé, công luôn dịu dàng, quan tâm tới thụ. Vì để thụ cảm thấy mình ngang hàng, anh cũng tự học thủ ngữ. Thụ và công bước chân vào đời, do nguyên nhân đặc thù nên thụ ở nhà giúp công lo việc gia đình. Cảm tình nồng ấm, sự ăn ý lẫn nhau, đây là cuộc sống bình thản ngọt ngào của cặp tình nhân nhỏ.

Tuy thụ không thể nói, nhưng biểu hiện trong kịch, sẽ được nhấn nhủ thông qua lời độc thoại nội tâm của thụ.

Đàm Mạt bị Mạt Niên cuốn hút, dần dần lún sâu vào tình cảm nhân vật. Anh dường như hóa thân thành Tần Thăng, rất muốn đi an ủi, chăm sóc Mạt Niên yếu đuối miễn cảm.

Thoắt cái, hai người đã đối diện xong.

Đàm Mạt nói: “Có vẻ được.”

Avatar Mạt Niên không chút động tĩnh, Đàm Mạt yên lặng chờ. Câu “Tiểu Văn, nắm lấy tay anh” thứ năm màn một, anh cần phải tỏ vẻ căng thẳng hơn, lúc đó Tần Thăng đang lo Hàn Văn sợ môi trường mới, giọng anh lại có phần đều đều.”

Đàm Mạt lập tức tìm ra câu Mạt Niên đang đề cập tới.

Lặng một lúc, Mạt Niên lại mở mạch nói: “Câu đầu màn hai, anh sót mất nửa câu sau.”

Đàm Mạt nhìn lại, quả nhiên không có ấn tượng gì tới câu đó.

Mạt Niên lại im lặng hồi lâu, rồi nói một đoạn, cứ với hình thức như vậy, Đàm Mạt nhanh chóng đoán ra Mạt Niên đang nghe ghi âm.

Hóa ra vừa nãy hai người đối diện, Mạt Niên đã dùng YY thu âm về, bây giờ đang nghe lại, như thế dù phối xong cũng có thể phát hiện ra chỗ nào thiếu chỗ nào không đủ cảm xúc cần phải cải thiện.

Về phương diện kịch, thái độ của Mạt Niên vẫn còn rất nghiêm túc.

Nếu nhận kịch có nguyên văn, Mạt Niên nhất định sẽ đọc một lần; kịch bản gốc, Mạt Niên sẽ thuộc nằm lòng luôn kịch bản. Đàm Mạt thì không như thế, Đàm Mạt nhận nhiều kịch, nếu cứ theo cái nếp đó, anh sẽ cảm thấy áp lực đè nặng lên vai.

Mạt Niên nói hết mọi vấn đề phối kịch của Đàm Mạt, Đàm Mạt ngược lại không biết làm sao chỉ ra vấn đề của Mạt Niên, anh chỉ mở CE trong máy tính ra ghi lại phần của mình.

Không đợi Đàm Mạt nói tiếp, Mạt Niên tiếp tục: “Quy Vân, anh chốc nữa ghi âm lại rồi gửi cho đạo diễn, xem xem có vấn đề gì không.”

“Ừm được.”

“Phần đối diện xong rồi.” Đề tài chuyển đột ngột, giọng mềm nhẹ của Mạt Niên thốt ra khiến Đàm Mạt được sung ái mà sợ. “Quy Vân, tôi muốn nghe anh hát.”

Mạt Niên bất thành linh đề nghị như thế, mang theo chút nỗi mong chờ nhẹ nhàng. Chỉ là một câu bình thường giữa bạn bè, thế nhưng cũng làm trái tim Đàm Mạt đập thành thịch.

Đàm Mạt nghĩ, anh có lẽ nên cảm ơn cha mẹ đã truyền thiên hướng âm nhạc tốt đẹp lại cho mình.

“Tại sao?”

Anh muốn biết, Mạt Niên vì sao muốn nghe, đó là vì bản thân bài hát, hay là vì người hát. Nghĩ đoạn, Đàm Mạt cũng hỏi ra miệng.

Mạt Niên không hề ngập ngừng, dường như đáp án kia đã chuẩn bị trước từ rất sớm. “Nghe anh hát, tôi có cảm giác an tâm, cũng không biết vì sao nữa, cảm thấy rất có cảm xúc.”

Đàm Mạt nghe thấy tiếng thở dài.

“Cậu muốn nghe bài nào?”

Nếu Mạt Niên muốn nghe anh hát, vậy thì Đàm Mạt sẽ hát cho Mạt Niên nghe, tất nhiên cũng sẽ để Mạt Niên chọn bài. Chỉ cần không phải là bài hiếm người biết, phần lớn các bài Đàm Mạt đều biết hát.

“Chia tay vui vẻ.” Mạt Niên bình tĩnh nói, câu nói không chút lưỡng lự.

Đàm Mạt không bình tĩnh nổi.

Mạt Niên đề xuất bài này, hẳn là không có thâm ý gì.

Đàm Mạt không từ chối, bật nhạc đệm và nhạc nền lên. Nhạc đệm Đàm Mạt chọn chính là đệm ghi-ta nhẹ nhàng, tốc độ bị đề nhanh, Đàm Mạt cố ý thả câu từ ngân chậm. Nỗi đau bất lực của nguyên khúc bị giảm bớt rất nhiều.

Đàm Mạt lo lắng tới tâm trạng của Mạt Niên, anh hi vọng như thế có thể giúp Mạt Niên cảm thấy không quá khó chịu.

Thế nhưng, ca khúc dần thiếu đi bầu không khí ngọt ngào, song câu từ vẫn vậy. Chịu ảnh hưởng của phối âm, Đàm Mạt nhấn âm được bật lên rõ nét.

...

Chẳng ai có thể cướp đi hạnh phúc của người khác

Khi đã rõ ràng hết mọi việc, nắng ấm sẽ quay về bên trái tim cậu

Giống như ngồi trên một chiếc xe chạy thật chậm

Quên đi tình cũ

Buông tay người đó mới có thể tìm được một nửa chỉ dành riêng cho cậu

Cậu hãy hạnh phúc nhé

Chia tay vui vẻ

...

Với anh, Đàm Mạt nghĩ, có hai câu được viết rất hay.

Quên đi tình cũ

Buông tay người đó mới có thể tìm được một nửa chỉ dành riêng cho cậu

Mạt Niên, rời khỏi Thanh Sơ, vẫn còn Quy Vân.

Giữa làn nhạc đệm ghi-ta đan xen một ít tiếng động khác thường, Đàm Mạt để ý thấy Mạt Niên không hề tắt tai nghe. Tình cảnh bên ấy, có vài tiếng rõ ràng truyền tới trong tai Đàm Mạt.

Tiếng khóc khẽ khàng, nhẹ lắm, cho dù Đàm Mạt đang bật nhạc đệm, lại vừa ngâm ca, rất dễ bị lấp đi. Nhưng Đàm Mạt vẫn nghe thấy, luồng xúc cảm đau thương từng chút từng chút giã vào trái tim Đàm Mạt.

Đàm Mạt rất muốn xuyên qua thế giới hư cấu này, ôm con người mỏng manh đối diện ấy thật chặt. Nói cho cậu ấy biết rằng, anh sẽ không để em phải buồn, để em phải đau. Yêu một người, chính là cưng chiều người đó đến tận trời, anh bằng lòng chiều em đến suốt một đời.

Ca khúc dài kết thúc, Đàm Mạt nhanh chóng chuyển sang một bài tình ca nhẹ nhàng sâu đậm.

Em chính là điều anh muốn theo đuổi

Bảo bối của anh em tốt vô cùng

Khiến anh không nín nổi nụ cười ngọt ngào

Cuộc sống có em

Giúp anh thoát khỏi kiếp sống cô độc
Bảo bối anh yêu em anh nâng niu em trong bàn tay
Cứ sợ không cẩn thận làm em tổn thương
Muốn bảo vệ em muốn bên em mỗi ngày
Yêu em bảo bối yêu luôn nụ cười của em

...

Trong ca từ, ẩn hiện lời nhắn nhủ Đàm Mạt muốn gửi tới Mạt Niên, nhưng Đàm Mạt nghĩ, Mạt Niên hẳn không phát hiện được.

Nhân lúc nhạc đệm sắp kết thúc, Đàm Mạt lại hỏi Mạt Niên muốn nghe bài nào.

Đàm Mạt chú ý tới, không biết tự khi nào, mạch Mạt Niên đã đóng xuống, lúc này bị Đàm Mạt hỏi, mới mở mạch lại.

“Không còn sớm nữa, có hơi mệt.”

Giọng run hơi khàn khàn, dù đã cố gắng không chế cảm xúc, nhưng vẫn để lộ ra.

“Ừ, ngủ ngon.”

Rất nhanh, clone của Mạt Niên biến mất. Đàm Mạt nhìn căn phòng trống không chỉ biểu hiện mỗi con số 1 người, nổi cô quạnh bỗng chốc cuộn cuộn tới.

Đàm Mạt đôi khi thật hận bản thân, luôn bị Mạt Niên ảnh hưởng cảm xúc dễ dàng như thế, song lại cam tâm tình nguyện.

Điện thoại im lặng đặt một bên bắt đầu rung, Đàm Mạt tùy tay cầm, chẳng qua chỉ là tin dịch vụ của 10086.

Hai chữ Mạt Niên bưng bưng đập vào mắt. Thể chữ mặc định của di động thoát cái như thể bị phóng to vài lần, tầm mắt Đàm Mạt chỉ thấy mỗi mấy con chữ nội trong phạm vi đồng tử của mình.

Mạt Niên: hôm nay cảm ơn anh

Là cảm ơn vì mình đối diễn với cậu ấy, hay là cảm ơn mình hát vì cậu ấy?

Đàm Mạt vội vã gõ chữ trên bàn phím điện thoại.

Đàm Mạt: Đừng khách khí ^ _ ^

Di động của Đàm Mạt cũng tải xuống khá nhiều mặt biểu cảm, nhằm chuẩn bị cho bất kì tình huống nào. Đôi lúc, một gương mặt bán manh, có thể khiến bầu không khí ồm ở giữa hai người thoải mái hơn một chút, cũng có thể khiến quan hệ giữa hai người trò chuyện thêm thân thiết hơn.

Mất liếc xuống hàng tên của giám đốc trong mục lịch sử cuộc gọi, Đàm Mạt do dự một phen, nhấn nút gọi.

— Alo.

Nhanh chóng, đường dây điện thoại được nối.

Đàm Mạt nói bằng giọng lễ phép với cấp trên.

“Tổng giám đốc, em là Tiểu Đàm, muốn bàn một chuyện với anh... Sau khi kết thúc quan hệ hợp tác với công ty A, em mong mình có thể xin điều sang làm việc tại công ty nhánh ở thành phố B.”

— Qua thành phố B không hẳn sẽ được điều sang một chức ngang bằng, có thể sẽ bị giáng chức, uống hết mọi cố gắng khi trước của cậu, tại sao đột nhiên lại muốn sang B?

Chuyện này trong lòng Đàm Mạt cũng rõ, dù sao quá trình hoạt động kinh doanh của công ty bên thành phố A trước giờ đều rất nhanh chóng, đãi ngộ công nhân viên cũng rất tốt.

“Người em thích, ở đó.”

— Haha, Tiểu Đàm cậu cũng thật si tình nha.

...

Đúng vậy, cả đời này, có lẽ cũng chỉ si tình với một người như thế đi.

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: Truyện này vui không nổi QAQ

5. Chương 5: Tổ Chức Offline

Đàm Mạt hành động rất nhanh, hoàn thành hết các hạng mục cần xử lý xong, liền được công ty phê duyệt, chuyển công tác sang thành phố B, công ty đã sắp xếp nơi ở tại trung tâm chợ thành phố B.

Trong lúc đó, còn nhận được cú call liên hoàn của Tần Việt Linh, lúc ấy Tần Việt đang đi công tác ở vùng khác, Đàm Mạt không báo cho hắn biết, thành thử khi người quay về, trông thấy phòng ngủ trống trơn bèn lập tức tới chất vấn. Tần Việt Linh biết rõ mưu tính trong lòng Đàm Mạt, liền mồm mắng anh không có tiền đồ, thấy sắc quên bạn.

Đàm Mạt cam đoan một phen, ngổ lời mời Tần Việt Linh chừng nào tới B sẽ bao ăn một bữa thật oách thì hắn mới chịu bỏ qua.

Thu xếp xong xuôi mọi thứ, Đàm Mạt thuận tay đăng weibo.

Quy Vân: Về B an cư.

Gần như cùng lúc đó, trong group rung rung.

Quy Tiểu Vân bán xuân oa.

Mạch Mạch: Quy Vân, anh quả là ngàn dặm truy thê = =

CC: Sức mạnh của tình yêu thật vĩ đại *like*

Thật may mắn, Mạt Niên cũng trông thấy cái weibo đó, trích dẫn lại.

Mạt Niên: Ai cơ? Thành phố B? // Quy Vân: Về B an cư [dẫn]

Đúng vậy, chính là thành phố B em đang ở, Đàm Mạt lập tức đáp lời.

Quy Vân: Có rảnh thì gặp mặt đi // Mạt Niên: Ai cơ? Thành phố B? [dẫn]

Bạn có bình luận mới, xem bình luận.

Mạt Niên: Được ^__^

Đàm Mạt thở phào, may là không bị Mạt Niên viện cớ từ chối, ít ra, Mạt Niên vẫn đồng ý gặp mình.

Tuy kỳ một Cuộc Tình Lặng Lẽ còn đang trong quá trình hậu kỳ, song Mạch Mạch trích ra một phần của kỳ một làm dự cáo, định bụng mượn cơ hội tuyên truyền trước một phen. Thời gian dự cáo cũng chỉ mới ba phút, rất ngắn, chờ Tuyên Truyền biên tập xong bài post, nhanh chóng đăng lên mạng.

Mặc dù Quy Vân và Mạt Niên quen biết nhau đã lâu, cũng không phải là lần đầu tiên hợp tác, nhưng những kịch đó đều là kịch không ai biết đến. Tác giả truyện này là một đại đại, thành thử post vừa đăng lên, số lượng nhấp xem trả lời đã không tồi chút nào.

[Xuất phẩm của Tam Nhân Hành] Dự cáo kịch truyền thanh đam mỹ hiện đại Cuộc Tình Lặng Lẽ thâm tình tuyên bố

Staff

Kế hoạch: Mạch Mạch

Đạo diễn: CC

Hậu kỳ: Oa Oa

Tuyên truyền: XD

Cast

Hàn Văn: Mạt Niên [xã phát thanh Linh Thanh]

Tần Thăng: Quy Vân [xã phát thanh Linh Thanh]

...

1L: Lưu manh cướp số pha 23333

2L (tổ kịch Không Trầm Mặc): Ôm tổ kịch chiếm số pha

~3L (tổ kịch Không Trầm Mặc): Aaaa, 1L ác quá nha!

4L: Kịch mới của Mạt Niên đó, like

5L: Nhớ giọng Mạt Niên đại đại ghê gớm, nhất định phải tiếp tục phối nha TUT

...

Dự cáo ngắn, nghe rất mau, rất nhanh, phía sau còn có các đoạn bình luận nho nhỏ.

15L: Công thụ rất có cảm giác CP, fan nguyên tác rất chờ mong kịch xuất bản, ủng hộ tổ kịch nha

18L: Dự cáo ngắn phết, chưa đủ sướng, giọng Quy Vân và Mạt Niên rất hợp với nhân vật, hóng kỳ một. Thường thường vẫn thấy clone của Quy Vân xuất hiện, nhưng kịch ảnh phối tui lại không ấn tượng mấy, hy vọng sau này phối vài ba kịch kinh điển nhiều hơn, đừng nên cô phụ chất giọng công âm ôn nhu! *, °*: . ()/\$: *. °*.

20L: Độc thoại nội tâm của Hàn Văn đi sâu vào lòng người, nguyên tác dùng văn phong thể hiện phần này, giờ dùng giọng nói thể hiện lại, tui còn đang lo lắng, nhưng Mạt Niên phối rất tốt. Hiếm khi có kịch hay xuất hiện, hi vọng tổ kịch cố lên, cố gắng ra kỳ một, ngồi hóng

21L: Cực yêu giọng công quân, trước kia sao lại không phát hiện ra chàng lính mới này nhỉ, cầu hỏi còn kịch gì khác không?

22L: Quy Vân không phải lính mới, chỉ là có hơi thu mình trong suốt mà thôi “_” Kịch thì về diễn đàn nhập từ khóa Quy Vân là thấy ngay

23L: Ồ, cảm ơn

Nhóm tổ kịch Cuộc Tình Lặng Lẽ

Kế hoạch — Mạch Mạch: Mọi người vất vả rồi, phản ứng trong bài post khá tốt (//v//)

Đạo diễn — CC: Hê hê

Hàn Văn — Mạt Niên: Mọi người vất vả rồi

Hậu kỳ — Oa Oa: Không vất vả không vất vả

Hàn Văn — Mạt Niên: Ngủ trước, mọi người ngủ ngon

Kế hoạch — Mạch Mạch: Sớm zì = =

Hàn Văn — Mạt Niên: Ủ, gần đây có hơi mệt

Kế hoạch — Mạch Mạch: Quy Vân, anh làm gì đại đại rồi “_ “

Mạch Mạch chỉ nói đùa thôi, Đàm Mạt nghĩa mất sang avatar Mạt Niên, đã logout rồi. May là không nhìn thấy, Đàm Mạt nhẹ thở ra, nhưng lại mâu thuẫn hi vọng cậu ấy có thể nhìn thấy, có chút phát hiện.

Thật ra, Đàm Mạt cũng không quá so đo mấy lời pha trò của bọn Mạch Mạch.

Dưới nhắc nhở của Đàm Mạt, mọi người chuyển chiến trường sang bán xuân oa, thế này thì dễ nói chuyện hơn.

Mạch Mạch: =w=Kịch này chúng ta làm rất tốt, tăng mạnh cảm giác CP giữa anh với Mạt Niên, nhất định sẽ hút được fan CP

Mạch Mạch làm kịch này, thứ nhất là để cho vui, thứ hai cũng là để giúp bạn thân của mình, vừa lúc hai người họ đều thích hợp với nhân vật chính. Chỉ là thấy anh bạn thân vẫn không chịu chủ động bày tỏ, cứ chơi trò chậm nhiệt, bản thân thành ra còn vội vàng hơn cả đương sự.

CC: Quy Tiểu Vân, cậu bây giờ đã ở chung một chỗ với đại đại rồi, nên hẹn gặp nhiều nhiều lên, bồi dưỡng cảm tình chi đó, đại đại vừa lúc đang trong kỳ trái tim rộng mở [1], cậu có thể thừa dịp cửa mở mà vào, dễ như trở bàn tay

[1] Ngôn ngữ Đài Loan, ý là đang trong giai đoạn thất tình chờ tình yêu mới.

Quy Vân: Ặc, cảm ơn lời chúc của bà, tôi sẽ...

Oa Oa: Lại nói, nhờ kịch này tui phát hiện Quy Vân cũng có mấy fan trung thành ẩn dật nha [ảnh]

Oa Oa đăng lên ảnh cắt màn hình trên trang tiểu phần hồng.

34L: Giọng Quy Vân thật dễ nghe, thiệt muốn thông đồng với ảnh QAQ nhưng mà tôi không phải biên sách

35L: Chỗ này không phải là chỗ mê zai, lũ fan cuồng lâu trên

36L: Có mấy người kì kì, GNS, chúng ta mở lầu khác đi

37L: OK

Oa Oa: [link chuyển tiếp]

Oa Oa còn rất tri kỉ đăng link lầu mới mở lên, Đàm Mạt thuận tay nhấp mở. Phối kịch đã vài năm rồi, đây là lần đầu tiên được người ta treo lầu bày tỏ tình yêu.

Thread: Đây về sau là lầu tài nguyên của Quy Vân

0L: Tổ tình

1L: Chủ thốt nhanh khiếp, mới đây đã mở rồi

LZ: Tài nguyên thì đợi tui chỉnh sửa xong tui sẽ đăng lên

3L: Chủ thốt vất vả rồi, công khổng chán dần luôn, hi vọng Quy Vân phối kịch nhiều hơn a. Cảm giác thái độ Quy Vân phối kịch rất nghiêm túc, con người cũng không tồi, hơ hơ, thật ra tui cũng là kẻ hoạch từng hợp tác với ảnh.

4L: ↑ Kế hoạch lầu trên có thể đưa kịch tìm Quy Vân nhận ở ~ thấy weibo của ảnh vẫn treo status nhận kịch mới

5L: Ok, mấy ngày nữa tui đi quấy rối bạn tốt của tui vậy, để nhỏ viết một kịch bản 0v0

6L: Mọi người có vậy xem hồ động lầu trước của Quy Vân với Mạt Niên chưa

7L: 0 0 Chưa!

8L: Giờ tay hô có, còn xem weibo mấy ảnh nữa “__” cô hiểu mà

9L: Mạt Niên đại đại cần một công tốt, Quy Vân không tồi 23333

10L: Thế là lầu này phải chuyển thành lầu CP à?

11L: Từ từ đã, đừng để hai vị đại đại thu hút anti, đợi tư liệu nhiều thêm thì tui mở thêm lầu mới là tốt rồi, post này là nói về tài nguyên của Quy Vân, các bạn nhỏ thân mến nhoi nhoi trong lầu này trước đi

...

Không thể không nói, quần chúng bà tám cực, nhưng ánh mắt quần chúng lại sáng như tuyết.

Quy Tiểu Vân bán xuân oa

Mạch Mạch: Tui xách clone ra còm men phát

CC: Tôi cũng rứa, thân là bạn chí cốt, đương nhiên phải ủng hộ dữ dội hơn, dù sao chúng ta cũng đã trông thấy quá trình Quy Tiểu Vân thâm mền khổ sở

Quy Vân: . . .

Đàm Mạt bắt đầu dĩ lắc đầu, nhìn đám bạn nhốn nháo.

Nhưng Đàm Mạt nghĩ, bài post này cũng không tồi, ít ra nhìn nội dung bên trong xong, trong lòng lại vô cùng thích thú.

Nhóm xã đoàn đã lâu không thấy đột nhiên nháy sáng lên, nên biết, nhóm QQ này thường ngày rất im lặng, cũng không nhốn nháo nhiều, cũng không phải là quan hệ giữa các xã viên bất ổn, chỉ là ai ai cũng bề bộn nhiều việc.

Xã phát thanh Linh Thanh

Xã trưởng — Mỗ Mỗ Mỗ: Quốc khách này tới B tụ hội đi, mọi người có rảnh không

Trang trí — Just: Rảnh, quốc khách được nghỉ ở ở ở ở

CV nam — Bánh Mì: Thành phố B cách nhà em hơi xa, không tới được rồi, nhớ chụp hình đăng lên cho em xem QAQ

CV nam — Bàn Phím: Offline đầu tiên của xã đoàn, nhất định phải đi!

Xã trưởng — Mỗ Mỗ Mỗ: “_ “Không phải lần đầu tiên, lần trước chỉ là trong phạm vi nhỏ

CV nam — Bàn Phím: Dù sao thì người ta vẫn là lần đầu tiên

CV nam — Quy Vân: Tôi cũng đi được, vừa lúc dọn tới B

Xã trưởng — Mỗ Mỗ Mỗ: Đã thấy

Xã trưởng — Mỗ Mỗ Mỗ: Khụ khụ, thời gian thì quyết định ngày 1 tháng 10 ha, sắp xếp cụ thể thì bàn sau
Mạt Niên không có trên mạng, Đàm Mạt gửi một tin nhắn ngắn.

Đàm Mạt: 1/10 xã đoàn offline, ở B, cậu đi không

Qua một lúc, Mạt Niên trả lời, xem ra còn chưa ngủ.

Mạt Niên: Ừ, tôi có rảnh

Nhận được câu trả lời của Mạt Niên, Đàm Mạt có phần mong chờ ngày quốc khách sắp tới.

6. Chương 6: Tuyệt Thế Hảo Công

Không biết có phải vì quan hệ với Mạt Niên tiến triển, hay là niềm vui có lần thổ lộ được mọi người tập trung thảo luận, tiểu trong suốt Quy Vân lăn lộn trong giới nhiều năm cũng dần dần được người khác nhắc tới. Câu một khen giọng nói, câu hai khen cảm nhận kịch, câu ba khen thái độ làm người. Chất giọng dễ nghe, công âm 0.6+ vừa ôn nhu vừa lưu manh vừa tra tra các thứ; diễn cảm không cứng nhắc, gặp được kịch hay thì có thể phát huy tốt hơn; giao âm nhanh chóng, tất nhiên đây là cái nhìn của kế hoạch đã từng hợp tác cùng với Quy Vân.

Cho nên, rất nhiều kế hoạch đang dựng phải bình cảnh tuyển người thông qua nhiều con đường nghe được số QQ của Quy Vân, thay nhau oanh tạc.

Quy Vân: Tôi có thể đọc trước kịch bản không?

Kế hoạch 3: Được chứ, gửi cho anh rồi đó, đại đại nhất định phải nhận nha

Kế hoạch 4: Quy Vân, có thể nhận công chính kịch này không *mắt sáng rỡ*

Quy Vân: Có thể, mấy ngày nữa tôi giao âm cho bạn

Kế hoạch 4: Được được, ngồi chờ, Quy Vân vất vả rồi

Kế hoạch 5: À ừ... Đại đại có nhận kịch mới không? Thật ra mình là theo lâu đề cử tới đây

Quy Vân: Nếu kịch bản thích hợp thì có thể suy nghĩ

Kế hoạch 5: Kịch bản đã gửi mail cho bạn, là một trường thiên, tổ kịch không gấp lắm, đại đại có thể từ từ suy nghĩ

...

Add thêm một rồi một kế hoạch, lại giải quyết hết ráo từng người, Đàm Mạt thở phào nhẹ nhõm, ứng phó kế hoạch cũng là chuyện rất vất vả. Đàm Mạt xoa xoa huyết thái dương, con mắt có hơi nhói, hơi hơi hoài niệm khoảng thời gian rồi rã nhận kịch khi trước. Mặc dù bảo mình đồng ý nhận kịch rồi giao âm cũng sẽ rất nhanh, song ấy chẳng qua là Đàm Mạt tự tạo áp lực cho mình, kế hoạch không thúc giục, Đàm Mạt chủ động thu âm, có hôm tối ghi âm liên tù tì vài chục kịch, tất nhiên trong đó cũng bao gồm nhân vật quần chúng, nhưng cũng rất sặc người.

Quy Vân có cố ý hỏi thăm kế hoạch về thụ chính, không một ai có thể cho anh một đáp án vừa lòng. Đã có người cảm thấy cảm giác CP anh và Mạt Niên rất dồi dào, không phải hẳn nên rèn sắt khi còn nóng xuất bản vài kịch CP giữa anh và Mạt Niên sao?

Dòm xuống đồng hồ bên góc phải màn hình, Đàm Mạt lại nhin không được nhấp đôi chuột xem lịch, ngày mốt chính là quốc khách 1/10, hóa ra là ngày mốt lận. Xã trưởng Mỗ Mỗ Mỗ đã gỡ hết kế hoạch hôm offline vào văn bản đăng lên.

Sáng 10 giờ rưỡi ngày 1/10 ở thành phố B gặp nhau tại công viên, cơm trưa ăn trong quán ăn gần đấy, bởi vì Mỗ Mỗ Mỗ không phải thổ hào cho nên thi hành chế độ AA (nguyên lời Xã trưởng). Lúc ăn cơm thì ôn chuyện tâm sự chụp hình, dự tính là một tiếng, chiều hát karaoke, karaoke xong uống trà chiều, đương nhiên vẫn là chế độ AA, lại ăn cơm chiều chung với nhau, tụ hội chấm dứt. Có thể nói, trong thời gian một ngày, những hoạt động này vẫn khá suýt soát nhau. Hạng mục thoát nhìn không nhiều, nhưng nếu làm thật thì có lẽ thời gian không đủ.

Chế độ AA: tiền bạc chia đều

Người chắc chắn đi trong xã có 7 người, Đàm Mạt phát hiện Thanh Sơ không có trong số này, trong tư tâm Đàm Mạt cũng cảm thấy, Thanh Sơ không đi thì quá tốt, như thế sẽ bớt đi ít lúng túng không cần thiết. Bằng không Đàm Mạt sẽ lo lắng, Mạt Niên sẽ vì Thanh Sơ mà đổi ý không chừng, ít nhất là trước khi gặp mặt. Mặc dù Mạt Niên tỏ vẻ sẽ đi, nhưng Đàm Mạt anh vẫn thấp thỏm chờ đợi, ngày nào đó tới chính thức mới có thể yên tâm được.

Nhưng giờ, lấp hết mấy hố kịch rồi tính sau. Đàm Mạt uống mấy ngụm nước đặt thuận cổ họng, bắt đầu mở hết một đồng kịch bản, thu hết một lần. Cũng may đây đều coi như kịch bản cỡ ngắn, chưa tới hai tiếng mấy, cổ họng Đàm Mạt ngứa ngứa, không thoải mái ho khan vài tiếng, chưa hết ngứa, Đàm Mạt lại rót một ly trà hoa cúc. Tay bưng ly đặt lên bàn máy tính, Đàm Mạt đổi mới chữ ký QQ của mình.

Thu nhiều kịch quá, cổ họng hơi khó chịu.

Chữ ký của Đàm Mạt là đổi mới thông báo đồng bộ, không quá một hồi, đã có người bình luận.

Kế hoạch 1: Đại đại chú ý sức khỏe, kịch của em có thể làm từ từ, không gấp đâu, đừng để bị viêm họng nha

Kế hoạch 2: Đại đại thiết chăm chỉ QAQ yết hầu khó chịu có muốn ăn dưa hấu sương [1] thử không?

[1] 1 loại thuốc đông y

Kế hoạch 3: Công dân gương mẫu cừ quá xá! *, °*: . ()/\$: *. °*.

...

Mạt Niên: Ể, anh thu bao nhiêu kịch rồi?

Quy Vân trả lời: Bảy kịch

Không ít người nhần lại, nhưng Quy Vân chỉ trả lời duy nhất Mạt Niên, liền có vẻ có hơi bất ngờ.

Vây xem 1: Phát hiện dạo gần đây hồ động giữa Mạt Niên và Quy Vân rất lợi hại, đây là tiết tấu chị em tốt sao 23333

Vây xem 2: Là bạn tốt đi “_” Bạn tốt, tay nắm tay

Vây xem 3: Thật ra tui yếu ớt nói rằng Mạt Niên và Quy Vân đại đại thật xứng đôi, khụ khụ, bằng giác quan thứ sáu của hủ nữ tui

Quy Vân trả lời: Hơ

Vây xem 3 trả lời: Ủi cha, bị phát hiện TT Quy Vân đại đại, Mạt Niên sama cần một tuyệt thế hảo công, anh là tuyệt thế hảo công nhĩ “_”

Quy Vân trả lời: Trung khuyến công?

Vây xem 4: Xuyên qua hiện tượng nhìn thấu bản chất, tui hình như phát hiện được gì đó, dừng dừng dấu chấm hỏi để che dấu chân tướng

Vây xem 5: Shh, ngầm hiểu được rồi

...

Mạt Niên không trả lời bình luận nữa, mà chọt QQ Quy Vân.

Mạt Niên: Anh thu âm nhiều quá thì không tốt cho cổ họng, tôi hồi trước cũng vậy, sau đó cổ họng không chịu nổi nữa bèn giảm bớt lượng kịch phổi

Quy Vân: Hèn gì fan cảm thấy cậu mờ nhạt hẳn ra

Mạt Niên: Nhận nhiều kịch áp lực lớn lắm, tôi muốn thoải mái một chút

Quy Vân: Ủ, thật ra tôi cũng ổn thôi, nhận toàn kịch ngắn, định một lần thu hết

Mạt Niên: Tóm lại, anh chú ý bảo vệ họng mình là được

Người phổi âm, cổ họng chính là sinh mệnh của họ, dù bạn chỉ là nghiệp dư. Được Mạt Niên quan tâm, Quy Vân liền cảm thấy lửa cháy phừng phừng, nhận thêm mấy vở nữa cũng không thành vấn đề, đương nhiên, đây chỉ là phép nói quá. Vẫn là nên nghe lời Mạt Niên, bảo vệ cổ họng mình.

Quy Vân: Người ta bảo trên post kịch, kịch chúng ta phổi không tồi

Đàm Mạt nói gián tiếp, xuyên qua hiện tượng nhìn thấu bản chất, ý nghĩa lời này nói thẳng ra là có người cảm thấy chúng ta rất có cảm giác CP. Đương nhiên, Đàm Mạt sẽ không nói toạc ra như thế, chỉ ra một ám chỉ, để Mạt Niên nhìn post kịch, tự mình phát hiện ra, tâm lý tiếp thu. Tuy rằng kết quả tiếp thu, Đàm Mạt không nhất định sẽ biết.

Mạt Niên: Ủ, tôi chốc nữa sẽ xem xem

Đàm Mạt luôn có một ảo giác, phương thức nói chuyện bình thản giữa anh và Mạt Niên thế này không khác gì lời tán tỉnh giữa người yêu mấy, chỉ là, theo con đường trong sáng. Hẳn, ham muốn là không giới hạn, càng hiểu em ấy lại càng muốn tới gần thêm. Đàm Mạt đã chịu đủ mối tình tương tư một phía rồi, bao lần nhần nại vẫn chưa tỏ rõ câu nào, sợ dọa sợ người ta, rồi lo người ta thấy mình lỗ mãng. Thố lộ tình yêu, hoặc si tới mức tận cùng, hoặc băng quơ nói mấy lời ong bướm, hướng hồ còn có tấm màn hư cấu vắt ngang giữa hai người bọn họ. Đàm Mạt không muốn lưu lại ấn tượng xấu trong lòng Mạt Niên, cho nên, mặt đối mặt nói với nhau mới càng có hiệu quả vừa biểu lộ được sự chân thành.

Đàm Mạt chính là đợi một ngày như thế, anh nghĩ, đợi đến khi anh trông thấy Mạt Niên, anh sẽ sẵn lòng đem hết mọi tâm tư giấu trong lòng đã lâu này nói cho Mạt Niên biết. Thích thì phải hành động, phải theo đuổi người ấy, đừng bỏ lỡ rồi hối hận muộn màng.

Đàm Mạt muốn làm Mạt Niên hạnh phúc, cũng có năng lực làm Mạt Niên hạnh phúc. Cũng không bao giờ muốn người yêu mình rơi một giọt nước mắt, dù có, đó cũng phải là giọt nước mắt cảm động vì hạnh phúc đi.

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: Đàm Mạt là tuyệt thế hảo công ~ TT

7. Chương 7: Thổ Lộ

Kim đồng hồ chỉ về phía mười giờ tối, nhưng Đàm Mạt vẫn mãi loay hoay trước tủ quần áo. Anh đang bối rối, ngày mai nên mặc kín kẽ như khi đi làm dạng như âu phục gì đó hay là mặc đồ dễ cử động một chút. Lúng túng không biết chọn gì, Đàm Mạt đi cầu trợ nhóm bạn.

Quy Tiểu Vân bán xuẩn oa

Quy Vân: [ảnh 1][ảnh 2] Mọi người thấy mặc cái nào thì tốt hơn

Mạch Mạch: Chu choa, ngày mai đi ra mắt nhĩ “_”

CC: Chắc chắn, bên trái cảm phục quá, nhưng offline vẫn nên mặc đồ thoải mái chút đi

Oa Oa: Đồng ý suy nghĩ của CC, Quy Tiểu Vân anh có đồ thể thao màu trắng không, màu đen dễ bắt nắng lắm

Quy Vân: Có, tôi mặc đồ thể thao vậy

Mạch Mạch: Ủ ừ, còn có vẻ trẻ trung nữa

Oa Oa: Quy Tiểu Vân cũng không quá già mà, tuổi 25 chín mười đầy hứa hẹn đó

CC: Chúc ngày mai offline vui vẻ với Mạt Niên, đừng quên tường thuật trực tiếp lại cho nhóm nha

Đàm Mạt lặn xuống, rõ ràng là đã khuya rồi, nhưng nội tâm vẫn cứ phập phồng không yên, nỗi chờ mong và hồi hộp dâng trào trong lòng. Thời gian tích tắc tích tắc trôi, Đàm Mạt tắt máy tính rồi tắm rửa, đi ngủ.

Nằm trên giường, Đàm Mạt đặt đồng hồ báo thức lúc 9 giờ, để tránh ngủ quên. Xuyên qua khe hở màn cửa sổ, Đàm Mạt thấy vàng trắng sáng vàng vạc trên trời, trong không gian tĩnh lặng, cả người đều thả lỏng ra.

Kết quả, thời gian báo thức còn chưa tới, không biết có phải do quá hưng phấn hay không, anh đã tỉnh dậy trước đó 1 tiếng. Đàm Mạt cũng không định ngủ tiếp, bỏ công sức ăn mặc chỉnh chu một phen, ngồi chờ thời gian trôi qua. Đúng chín giờ rưỡi, bước ra ngoài.

Đàm Mạt tính toán, mình ngồi xe công cộng đại khái phải nửa tiếng, tới trước nửa tiếng cũng tốt. Anh đoán chừng, mọi người trong xã đoàn đều phải dò bản đồ trước.

Nói thật, offline với bạn bè trên mạng, Đàm Mạt cũng từng có kinh nghiệm, anh đã sớm gặp gỡ bọn trong bán xuẩn oa nhiều lần. Tâm tình khi ấy, không lo âu như hiện giờ. Dù Đàm Mạt nhìn qua rất trầm ổn, nhưng đó chẳng qua là biểu hiện bên ngoài, trong nội tâm lại cực kỳ hồi hộp. Đàm Mạt thầm mắng bản thân không tiền đồ, thở dài ép mình tỉnh táo lại, bằng không chốc nữa gặp Mạt Niên thì kỳ cục chết, ấn tượng đầu tiên sẽ hỏng bét mất.

Tới công viên rồi, Đàm Mạt xuống xe, nhìn quanh bốn phía, chỉ có các bác trai bác gái đang luyện tập thể dục, chắc là chưa tới. Offline lần này, đặc biệt kéo ra tổ thảo luận. Đàm Mạt ngồi trên hàng ghế được mười phút, mới nhận mình đã đến trong tổ thảo luận.

Mỗ Mỗ Mỗ: Nhanh thế, tôi còn phải hai mươi phút nữa, kệt xe, chờ tôi nha!

Cây Mắc Cỡ: Em lạc đường TT không biết ngồi xe số mấy, đang hỏi chú công an!

Mỗ Mỗ Mỗ: Lên baidu hỏi

Cây mắc cỡ: Phí lưu lượng!

Quy Vân: Tôi ngồi chờ trước, đang ngồi ở hàng ghế đối diện bồn hoa

Mạt Niên: Tôi cũng tới rồi

Đàm Mạt thấy tim mình run lên một cái, nhìn thấy lời Mạt Niên, lập tức ngẩng đầu dáo dác nhìn xung quanh. Tay cầm di động hồi hộp nắm lại, gân xanh nổi lên.

Nhìn sang trái, không có; nhìn sang phải, có một thiếu niên đeo túi sách, nhưng lại đang đi về hướng ngược lại. Tầm mắt không đủ rộng, Đàm Mạt không khỏi đứng dậy, đầu vừa nâng tới trước, chợt trông thấy có người đang đi về phía mình.

Đàm Mạt trông thấy cậu ta dường như cười cười với mình. Ánh sớm vô cùng lóa mắt, Đàm Mạt không trông rõ bộ dáng của cậu ta. Chỉ thấy cậu ta mặc cái áo sơ mi màu tím, quần bò bao lấy đôi chân gầy. Cậu ta đi rất chậm, có vẻ thông dong nhàn nhã.

Mãi tới khi người này dừng lại trước mặt mình, Đàm Mạt mới xác định người này có thể là Mạt Niên. Tựa như chất giọng ôn tồn, bộ dáng ôn nhuận thanh tú. Đàm Mạt quan sát thấy, khi cậu ấy cười, bên miệng sẽ hiện hiện hai cái má lúm đồng tiền.

Rất đáng yêu.

Thấy Đàm Mạt trân trân nhìn mình, Mạt Miên có phần không chắc hỏi: “Anh là Quy Vân?”

“Mạt Niên?”

Không hẹn mà cùng gật đầu, Mạt Niên và Đàm Mạt liền cười một cái. Cùng nhau ngồi xuống dãy ghế, những người khác vẫn chưa tới đây, cho nên bọn họ nói chuyện trước. Giữa hai người cách nhau một khoảng nhỏ, Đàm Mạt thật ra rất muốn nhích qua dựa vào một chút, nhưng vẫn giữ đúng chừng mực.

“Tôi tên là Đàm Mạt.” Nếu đã gặp trong hiện thực, thì không cần dùng tên trên mạng nữa. Đàm Mạt đã khởi đầu, Mạt Niên cũng có qua có lại, “Đường Niên.”

Đàm Mạt không biết tiếp theo nên nói gì nữa, Đường Niên liền nói tiếp, “Sao lại chuyển tới B vậy?”

“Muốn đổi hoàn cảnh mới.” Sao có thể trả lời là vì em, muốn có được duyên phận tình cờ gặp nhau với em được chứ.

Đàm Mạt trông thấy Mạt Niên dùng lưỡi liếm liếm môi. “Tôi hơi khát, đi mua đồ uống.”

Đường Niên gật gật đầu.

Đàm Mạt đi ra phía sau, bước qua đường cái rồi quay đầu nhìn lại. Người nọ im lặng ngồi ở đó, nếu không cẩn thận quan sát, quả thật là có phần giống pho tượng không nhúc nhích gì.

Đàm Mạt mua hai chai nước chanh, đưa cậu một chai. Đường Niên khách khí nói cảm ơn.

“Người kia sao cứ nhìn mãi về phía chúng ta vậy?” Đàm Mạt thầm nói, từ ban đầu đã liếc mắt nhìn về phía bọn họ liên tục. Không phải cũng là người trong xã đoàn chứ?

“Hắn là Thanh Sơ.” Đường Niên nói nhỏ, bình tĩnh trả lời làm người ta nghe không ra cảm xúc nào.

Đàm Mạt tức khắc ngừng đầu, theo bản năng quan sát người nọ một phen. Thanh Sơ đi tây trang giày da, khuôn mặt nghiêm túc, bởi vì đám người tới lui trước sau mà có chút không kiên nhẫn.

Hắn trông thấy Mạt Niên, cũng không định lại đây, là muốn tẩy sạch quan hệ, giữ một khoảng cách? Xem không khí giữa hai người Mạt Niên và Thanh Sơ, chẳng thà nói hai người họ là hai người hoàn toàn xa lạ không quen biết nhau thì càng chính xác hơn.

Biểu hiện của Mạt Niên vô cùng bình tĩnh, nói ra tên Thanh Sơ cũng hơi hệt băng quơ, thế nhưng lần trước, trên YY, rõ ràng là rất đau lòng.

Hai người ngồi một hồi, xã viên liên lục tục tới, đều là người sôi nổi ồn ào, không khí bèn trở nên sinh động không ít. Đàm Mạt đi bên cạnh Đường Niên, Thanh Sơ đi phía bên kia, hai người cách nhau rất xa.

Tới quán ăn đã đặt chỗ sẵn, trong lúc chờ người mang thức ăn lên, mọi người thay phiên tự giới thiệu, vừa rồi tụ họp đông đủ rồi tới thẳng đây, còn chưa kịp làm quen. Tuy là cùng một xã đoàn, nhưng chỉ quen qua ID, không biết người thực sau lưng ID đó. Xã trưởng Mỗ Mỗ Mỗ là một ngự tể khéo ăn khéo nói vô cùng, hậu kỳ Cây Mắc Cỡ thì có hơi ngại ngùng, luôn cúi đầu nghe mọi người trò chuyện, còn có mấy nam CV, Đàm Mạt cũng có phần ấn ý, dù sao tính cách, phong cách nói chuyện là giống tám chín phần mười.

Mỗ Mỗ Mỗ lấy ra camera, nhờ phục vụ chụp giúp một tấm ảnh chụp chung.

Chụp xong, Thanh Sơ nhắc nhở: “Hình đừng truyền ra bên ngoài.”

“Yên tâm, có chừng mực.”

Bữa cơm vui vẻ nói cười, nhưng bên Mạt Niên và Đàm Mạt lại tương đối im lặng. Mạt Niên khi bị nêu danh thì mới nói vài câu mang tính hình thức, thời gian còn lại là vùi đầu gấp các món, trọng điểm offline của Đàm Mạt vốn là Mạt Niên, tự nhiên là theo Mạt Niên.

Đàm Mạt phát hiện, Mạt Niên từ đầu tới cuối đều không nhìn Thanh Sơ một cái, khác hẳn Thanh Sơ có đôi lúc lại nhìn sang phía này, ánh mắt kia làm Đàm Mạt thấy rất không thoải mái.

Ăn một lúc, Mạt Niên đặt đũa xuống.

“Ăn xong rồi?” Ít như vậy, thảo nào gầy như thế.

“Ừ.”

“Kêu phục vụ đưa cơm không?”

Mạt Niên lắc đầu: “Ăn không vô.”

Chỉ ăn chút đồ ăn đã no rồi, dạ dày nhỏ biết bao nhiêu.

Bởi vì có người vẫn quan sát động tĩnh phía này, thấy Đàm Mạt ân cần như thế, không khỏi trêu ghẹo nói: “Tôi sao cứ thấy xung quanh Mạt Niên với Quy Vân nổi nổi mấy bong bóng màu hồng ta, Quy Vân anh có cần dịu dàng như vậy không, ngọt chết tôi.”

“Ồ, làm gì có.” Đàm Mạt theo bản năng nhìn sang Mạt Niên, phát hiện cậu cũng không bối rối vì bị người khác trêu chọc, cũng an tâm.

Nhưng dù sao bạn trai cũ cũng có ở đây, còn đôi chút kiêng kị, nói xong vài câu, bọn họ cũng không chọc Mạt Niên và Quy Vân nữa.

Đàm Mạt đi toilet, rửa sạch tay xoay người, chợt gặp phải Thanh Sơ đang bước vào. Tầm mắt hai người tương giao nhau, Đàm Mạt chứng người một chút, gật đầu chào hỏi, lại bị Thanh Sơ gọi lại.

“Anh thích Đường Niên?” Câu hỏi mang theo thăm dò. Đàm Mạt thể nhưng lại để ý tới cách Thanh Sơ xưng hô.

Hồ động weibo hồi đó, Thanh Sơ há mồm ngậm miệng toàn là Niên Niên. Bây giờ đổi thành Đường Niên, nghe có vẻ thật xa lạ.

“Đúng vậy.” Đàm Mạt cũng không che giấu, hướng hồ Mạt Niên và Thanh Sơ đã không còn quan hệ gì.

“Tôi lúc đó, rất thích Đường Niên, thích tính cách của em ấy, thích diện mạo của em ấy, là một tiểu 0 rất được hoan nghênh trong giới gay. Nhưng mà, sau khi quen với Đường Niên, một người nói năng trên QQ như thế, trong hiện thực lại trầm mặc tới vậy, cũng không hiểu lãng mạn. Quen nhau lâu, anh sẽ phát hiện, những ngày ấy quả thật là quá buồn tẻ.” Thanh Sơ đột nhiên nói một tràng, lấy thân phận người từng trải, tựa hồ đang cho Đàm Mạt lời khuyên.

Trên khối gạch trắng men góc rẽ, phản chiếu một cái bóng đen, như bị định trụ không chút nhúc nhích.

“Thanh Sơ, thật ra tôi muốn cảm ơn anh.”

Nghe thấy lời Đàm Mạt, thần sắc Thanh Sơ mang theo chút đắc ý. Đàm Mạt phát hiện, cái bóng kia giật mình, Đàm Mạt khó tin thầm nghĩ, anh có thể tưởng tượng ra biểu tình của chủ nhân cái bóng.

Còn có lời sau, Thanh Sơ chờ anh nói hết. “Anh chia tay cậu ấy, tôi mới có cơ hội. Tôi thích Mạt Niên, lần đầu tiên tiếp xúc tôi đã thích. Khi đó hai người đang yêu nhau, tôi không hành động gì, nhưng bây giờ, Mạt Niên không còn là của anh nữa, tôi sẽ theo đuổi cậu ấy, sẽ làm cậu ấy hạnh phúc.”

Thanh Sơ lơ đãng cười khì: “Cảm giác của tôi lúc đó, cũng giống như anh thôi. Tôi cũng từng yêu em ấy, nhưng cái yêu đó, cuối cùng cũng hòa tan theo thời gian.”

Đàm Mạt lắc đầu, phủ định cái nhìn của hắn. “Đó là do tình yêu anh chưa đủ sâu, thật sự yêu một người, thì sẽ không vì người đó ít nói mà nhàm chán, mỗi giây mỗi phút bên cạnh người ấy, đều thấy rất vui rất thỏa mãn; thật sự yêu một người, là dù nói bao nhiêu lời đường mật cũng không đủ; thật sự yêu một người, là nhìn thấy người đó nói yêu thương người khác, trong lòng lại đổ kị muốn chết lại không thể làm gì được. Cho nên, Thanh Sơ, anh tuyệt không xứng để nói anh yêu cậu ấy.”

Thanh Sơ có ảo giác Đàm Mạt như đang đọc lời kịch bản, nhưng ánh mắt của anh ta lại nghiêm túc như vậy, thể hiện hết trọn nỗi lòng.

“Anh sẽ hối hận thôi, chúng ta có thể chờ xem.”

Đàm Mạt nhẹ nhàng nở nụ cười: “Tôi yêu cậu ấy lâu đến thế, nếu có thể quen với cậu ấy, sao có thể dễ dàng buông tay được, nếu thế, tôi mới hối hận.”

Đàm Mạt chỉ yêu mỗi một người như vậy, anh cũng chưa từng màng tới vấn đề “nếu không thể quen với Mạt Niên.”

Đàm Mạt đi tới trước một bước, nghiêng người, ánh mắt chạm với ánh mắt Mạt Niên, thần sắc Mạt Niên có phần kích động, tầm mắt lại không dám nhìn thẳng vào Đàm Mạt.

Đàm Mạt bước lên trước, như thể cái gì cũng chưa xảy ra: “Quay về thôi.” Tay phải đặt lên bả vai Mạt Niên, đẩy người về phía trước, lại đứng lúc buông tay ra.

Mạt Niên, những lời vừa mới nói, chắc hẳn em đã nghe được. Anh sẽ chờ em thông suốt, dẫu mất bao nhiêu lâu đi nữa, anh cũng nguyện ý chờ.

8. Chương 8: Biển Cỏ Không Ngờ

Biết rõ mình đã nghe trộm hết những gì bọn họ nói, nhưng Đàm Mạt lại bày vẻ như không có việc gì. Tâm tình Mạt Niên có chút không yên, cậu cũng không biết Đàm Mạt có tâm tư như thế với mình.

Tuy Đàm Mạt rất dịu dàng, rất săn sóc, nhưng Mạt Niên nghĩ đó là tính cách vốn dĩ của anh. Song nghĩ kỹ lại, dường như cũng không phải như thế. Lần họp mặt này, người đi cũng không ít, nhưng lại không thấy Đàm Mạt bắt chuyện làm quen.

Biết tâm tư của người nọ, lại ngồi kế bên cạnh anh, Mạt Niên cảm thấy có chút không được tự nhiên.

Buổi chiều đi karaoke, năm bảy người mượn một phòng lớn. Nhóm ghiền cầm micro vội vàng tới trước máy chọn bài hát. Mạt Niên ngồi ở sofa bên cạnh.

Thanh Sơ lại đây ngồi.

Mạt Niên chỉ liếc mắt nhìn hắn, cũng không định nói gì.

Thanh Sơ bất đắc dĩ thở dài: “Cho nên, anh mới chịu không nổi tính cách ngọt ngào của em đấy.”

Bàn tay đặt trên đầu gối siết chặt lại, với ngữ khí nhẹ nhàng băng quơ của đối phương, Mạt Niên rất muốn nói: chỉ biết vịn cớ là hay, lý do thật sự chẳng qua là anh chơi chán rồi, cảm giác mới mẻ đã mất. Nhưng Mạt Niên chẳng buồn so đo, anh ta từ xưa đã vậy, cứ tự cho mình là đúng.

Đàm Mạt đi tới, trực tiếp bỏ lơ Thanh Sơ, nói với Mạt Niên: “Bên kia có trái cây, qua bên kia ngồi đi.”

Mạt Niên gật gật đầu, đứng dậy theo sau Đàm Mạt, từ đầu đến cuối chẳng nói với Thanh Sơ một câu.

Hai người ngồi vào chỗ của mình, Đàm Mạt dời chén đĩa sang trước mặt Mạt Niên. Mạt Niên cầm lấy cây tăm đang cầm táo. Biết Đàm Mạt vừa rồi giúp mình giải vây, cũng không phải là lấy đại cái cớ. Trong phòng vô cùng âm ỉ, có đôi lúc còn vang lên tiếng gào khóc thảm thiết. Đàm Mạt và Mạt Niên, ngồi song song với nhau, thỉnh thoảng thì nói chuyện vài câu, thỉnh thoảng thì nghe bọn họ ca khúc thế.

Mạt Niên nghiêng đầu tỉ mỉ nhìn khuôn mặt nghiêng của Đàm Mạt, dưới ánh đèn lập lóe, cậu không thấy rõ biểu tình lúc này của anh lắm. Tựa hồ như phát hiện được tầm nhìn, Đàm Mạt cong lên ý cười ngọt ngào, nhìn Mạt Niên.

Nhu tình đông đầy bên khóe mắt. Cặp mắt ấy, còn vô cùng chăm chú nhìn vào mình, thâm thúy mê ly, thu hút người không dứt khỏi được.

“Chân ái mặt niên, ai hát nè?” Có người hô.

Nghe được tên, Mặt Niên sững sốt, theo bản năng tìm kiếm về phía Đàm Mạt. Chỉ thấy Đàm Mạt đứng dậy, nhẹ nhàng nói một câu. Cho dù bị không khí ồn ào át đi rất nhanh, nhưng Mặt Niên vẫn nghe được rõ ràng.

“Chân ái Mặt Niên.”

Đàm Mạt hô với người đằng trước “là tôi hát” rồi bước qua, Mặt Niên đăm đăm nhìn bóng lưng anh, hồi lâu vẫn chưa hồi thần về được.

Cánh hoa rơi trên gác lầu trước mắt anh

Sau lưng em thoảng ngọn gió những sớm đầu thu

Pháo hoa chẳng đành bỏ vơ

Anh trong bóng đêm

Hào quang pháo hoa chiếu rọi nét mặt cô đơn

Thời gian yếu đuối, chẳng thể ngăn được câu chia ly ấy

Dưới nét mực, tình yêu như những trang tình sử

Mở ra kết thúc của cuộc tình ấy

Nếu như không có anh

Anh chỉ muốn nói với em hai chữ “trân trọng”

...

Hát tới khúc thâm tình, Đàm Mạt đột nhiên xoay người lại, mắt dò về chỗ Mặt Niên đang ngồi. Những người khác cũng không biết có phát hiện được gì không, vẫn ồn ào nhốn nháo. Người huyết sáo thì huyết sáo, người vỗ tay thì vỗ tay.

Mặt Niên không dám nhìn thẳng vào tầm mắt lộ liễu của người nọ, lại dùng tấm cảm một miếng tảo cho vào miệng. Di động trong túi đột nhiên rung lên, là số lạ, Mặt Niên chần chừ một chút, rồi nhận.

“Xin chào.”

Người trong điện thoại không biết nói những gì. Đàm Mạt trông thấy sắc mặt Mặt Niên càng lúc càng xấu, nói mấy câu thật xin lỗi với Mỗ Mỗ Mỗ, rồi đi ra bên ngoài. Đàm Mạt quăng luôn micro trong tay, cũng chạy theo ra ngoài, không màng tới tiếng hô gọi ở phía sau.

Đàm Mạt rất nhanh đã đuổi kịp Mặt Niên, thấy người nọ thất thần đến độ ngay cả thang máy cũng lướt qua, vội kéo người về. “Thang máy ở đây.”

“À.” Thang máy còn đang chờ người, Mặt Niên bấm nút liên tục, lo âu đứng chờ.

“Có chuyện gì?”

Mặt Niên bắt lực nhìn Đàm Mạt: “Bệnh viện vừa rồi điện thoại nói, mẹ tôi đột nhiên bất tỉnh.”

“Tại sao lại bất tỉnh?” Theo Đàm Mạt biết, mẹ của Mặt Niên chỉ vì tai nạn xe cô mà bị thương nhẹ. Giờ đột nhiên lại được báo cho biết là ngất xỉu, hẳn đã có tình huống gì đột phát.

Đàm Mạt cầm lấy tay Mặt Niên, nhiệt độ truyền qua bàn tay. “Đừng lo lắng, sẽ không có việc gì đâu.”

Mặt Niên cũng tự an ủi mình như thế, nhưng bệnh viện lại gọi điện thông báo người nhà. Cậu chỉ có thể liên tưởng tới chuyện không may.

Thang máy vừa lúc tới, Mạt Niên ba bước chỉ mất hai bước đi vào, cũng không màng tới bàn tay bị Đàm Mạt nắm.

Gọi taxi tới bệnh viện, Mạt Niên chạy thẳng tới phòng bệnh, trông thấy mẹ mình nằm trên giường, sắc mặt vẫn như mấy ngày hôm trước. Bác sĩ dẫn cậu tới văn phòng, Đàm Mạt cũng theo sau.

Mạt Niên chợt thấy con đường từ phòng bệnh đến văn phòng rất dài rất dài, cậu lưu tâm quan sát biểu tình nghiêm túc của bác sĩ, phán đoán trong lòng càng lúc càng hướng theo hướng tiêu cực.

Đóng cửa lại, vách tường màu trắng lúc này khiến người ta có phần chóng mặt. Mạt Niên ngồi trên ghế, bác sĩ ngửa người lấy ra cặp bệnh án, phía trên chỉ chút các con chữ viết tháu.

Mạt Niên đương nhiên xem không hiểu.

“Chúng tôi làm kiểm tra thường lệ cho bệnh nhân, phát hiện bà mắc bệnh ung thư vú.”

Ung thư vú?

Bệnh này Mạt Niên cũng không xa lạ, nữ diễn viên trong phim XX, năm ngoái đã qua đời vì bệnh này, tuổi thanh xuân nửa đường đứt gánh, khiến các fan và những người bàng quan than tiếc rất lâu.

Kết quả, bây giờ được báo rằng, thân nhân của mình mắc phải chứng bệnh ấy, Mạt Niên khó lòng tiếp nhận được.

“Có thể chữa không?” Mạt Niên mong chờ hỏi bác sĩ.

Bác sĩ thở dài.

Tâm tình Mạt Niên chìm xuống đáy cốc, như đứng trước tuyên án của tử thần.

“Là giai đoạn cuối, tế bào ung thư đã lan rộng.”

Mạt Niên thần thờ ngồi trên ghế, đôi môi run rẩy muốn nói lại lặng im không tiếng động. Bác sĩ đã quen với cảnh này, rời khỏi văn phòng cho người nhà thời gian điều tiết tâm trạng.

Đàm Mạt đứng một bên, nghe thấy tiếng nghẹn ngào của Mạt Niên. Anh vỗ lên bờ vai cậu, “Tôi tới phòng cô chờ em.”

Nghe được tiếng đóng cửa, chờ người hoàn toàn đi khỏi, Mạt Niên cuối cùng mới úp mặt giải tỏa hết áp lực của mình.

Cậu cứ ngỡ, mẹ sẽ sống thật lâu. Nhưng, vì sao lại thành như vậy. Không ai nói cho cậu biết, đây chỉ là một giấc mơ.

...

Bước ra khỏi buồng vệ sinh, Mạt Niên xoa xoa hai mắt mình, chỉnh chu lại cảm xúc một phen rồi mới đi chân về phòng bệnh. Đàm Mạt và mẹ không biết đang nói gì, hai người cười rất vui vẻ.

“Niên Niên.” Nghe tiếng mẹ gọi, Mạt Niên có chút không khống chế nổi nỗi lòng đang đè nén.

Rõ ràng là nhìn qua, dường như không có chuyện gì cả.

Nước mắt rơi khỏi hốc mắt, Mạt Niên vội lấy tay lau đi.

“Niên Niên, tới chỗ mẹ nào.” Mạt Niên đứng trước mặt mẹ. Đôi bàn tay to úp lên đôi mắt cậu, thật thoải mái, loại bỏ hết mọi cảm xúc chua xót của mắt.

Mẹ Đường giúp cậu lau nước mắt. Nhưng càng làm thế, càng khiến cậu thấy khó chịu. Mạt Niên ôm mẹ mình thật sát sao, chôn đầu trong vai bà, thân thể run rẩy từng trận.

Mẹ Đường khẽ khàng vuốt ve tóc Mạt Niên, “Đứa nhóc, con người ngày nào đó cũng sẽ chết, chỉ là, thời gian của mẹ hơi sớm thôi.”

Ngược lại trở thành bệnh nhân đi an ủi người nhà.

“Mẹ.” Giọng Mạt Niên khàn khàn.

Đàm Mạt không biết đã ra khỏi phòng khi nào, mẹ Đường nhìn Đường Niên, hỏi: “Đàm Mạt ấy, là... bạn trai con?”

Mạt Niên lắc đầu: “Chỉ là một người bạn.”

Mẹ Đường có phần hiểu rõ gât đầu: “Nó đối xử với con rất tốt, đừng nhớ tới Trầm Thanh nữa, mẹ khi trước đã cảm thấy anh ta không giống những người sống ổn định, thấy con thích như vậy, mẹ cũng khó mà nói gì. Thằng nhỏ Đàm Mạt này, mẹ thấy không tồi, nếu mẹ mất, mẹ nghĩ nó sẽ chăm sóc con thật tốt.”

Mạt Niên lại vì lời của mẹ Đường mà căng thẳng. “Mẹ, mẹ đừng bỏ con.” Nói xong lại muốn rút nước mắt.

Mẹ Đường cười hiền lành: “Đã lớn rồi, còn khóc nhè, coi chừng người ta cười cho.”

“Mẹ, mẹ đừng bỏ con.”

Niên Niên, mẹ cũng nào muốn, nhưng mà, sớm hay muộn cũng sẽ có một ngày như vậy.

...

Đàm Mạt đã trở lại, trong tay cầm túi plastic màu trắng. Nhìn thấy Mạt Niên đang nằm ngủ trên giường bệnh, anh bèn hạ giọng nói với mẹ Đường: “Cô à, thức ăn bệnh viện không tốt, đây là phần ăn dinh dưỡng con mua ở bên ngoài.”

Mẹ Đường nhận lấy, đặt ở đầu giường.

“Đàm Mạt, để Niên Niên đến giường trống bên kia ngủ đi.”

Đàm Mạt cẩn thận ôm lấy người, đi về phía giường trống, còn cẩn thận đắp chăn cho cậu, khiến người ta để ý thấy biến đại dương che khuất dưới hàng mi.

Mẹ Đường vui mừng nhìn Đàm Mạt, trên mặt nhoe nộ cười an tâm.

9. Chương 9: Sớm Chiều Bên Nhau

Mạt Niên ngủ rất sâu, hô hấp đều đều. Nhưng Đàm Mạt vẫn phải gọi cậu dậy, lay lay nhỏ giọng hô, Mạt Niên chậm chậm tỉnh giấc.

“Về nhà ngủ thôi.” Đàm Mạt chỉ chỉ mẹ Đường đã thiếp đi bên kia.

Mạt Niên xoa xoa đôi mắt nhập nhèm, có phần mơ hồ, ngây người một hồi lâu, đầu óc mới dần dần tỉnh táo.

“Tôi muốn ở lại.”

Bên ngoài sắc trời bắt đầu tối, nhìn qua có cảm giác hiu quạnh.

“Em xem cô cũng nghỉ ngơi rồi, em thì không mang theo quần áo để thay, nên chuẩn bị đầy đủ rồi quay lại.”

Cũng đúng, muốn ngủ lại ở bệnh viện thì có chút không tiện. Mạt Niên đứng dậy, quan sát mẹ mình ở giường bên. Tắm chăn để hở lộ ra phần tóc bên ngoài, chứng tỏ trên giường có người nằm, khiến Mạt Niên cảm thấy an tâm.

Đàm Mạt dắt Mạt Niên đi giải quyết bữa tối ở gần bệnh viện, rồi đưa người về nhà. Mạt Niên muốn tản bộ, Đàm Mạt bèn không gọi xe.

Hai người im lặng bước đi, một trước một sau không cách nhau quá xa, bóng dáng hai người chiếu xuống mặt đất, thỉnh thoảng còn đan xen lẫn vào nhau.

“Hôm nay, cảm ơn anh.” Mạt Niên đột nhiên nói, Đàm Mạt bận rộn rất lâu, ngay cả hoạt động offline cũng bỏ.

Đàm Mạt nhẹ giọng đáp, thẳng thắn bộc bạch mục đích của mình. “Không cần nói cảm ơn với tôi, dụng ý của tôi đối với em, em biết, vì em làm vài chuyện, tôi luôn sẵn lòng.”

Bởi vì là người nhà của em, anh cũng bằng lòng đối xử họ như người nhà của anh, chỉ xem em có nhận không, có đồng ý cho anh cơ hội không.

Như trong dự kiến, Mạt Niên lại trầm mặc như cũ, Đàm Mạt cũng rất có kiên nhẫn không nói gì thêm.

Không biết đi được bao lâu, rất nhanh đã tới nhà Mạt Niên, Đàm Mạt tiến người tới hành lang, định bụng rời đi.

“Quý Vãn!” Mạt Niên đột nhiên gọi giật người lại.

Đàm Mạt ý cười tủm tỉm nhìn cậu.

“Muốn lên uống một chén trà không?”

Đàm Mạt chỉ chờ câu này thôi, trả lời bằng nụ cười mỉm thâm lặng. Đàm Mạt cứ thế theo đằng sau Mạt Niên, dưới ánh đèn hành lang lập lòe mờ tối, anh không thấy rõ khuôn mặt của Mạt Niên.

Tới cửa, mở cửa ra, Mạt Niên lấy một đôi dép lê ra khỏi ngăn tủ.

Đàm Mạt mang vào, đèn điện bật mở, Đàm Mạt theo đó quan sát được bố cục bên trong nhà. Diện tích không lớn, nhưng đồ dùng sắm thêm trong nhà lại không nhiều, cho nên thoạt nhìn có hơi thoáng. Phòng khách được dọn dẹp vô cùng sạch sẽ, tựa như vừa được quét dọn xong.

Mạt Niên bảo Đàm Mạt ngồi trên ghế sofa, rồi bước vào phòng bếp bưng chén trà ra.

Có hơi nóng, Đàm Mạt thổi thổi nhiệt nhí, hớp thử vài hớp. Yết hầu khô khốc được tưới mát, rất thoải mái.

Mạt Niên ngồi ở bên kia sofa, hình như đang chờ khách uống hết nước trà.

Đàm Mạt uống hết một phần hai, rồi đặt chén lên bàn trà, đứng dậy, “Tôi về nhé, nghỉ ngơi sớm.”

Mạt Niên theo anh tiễn người tới cửa. “Trên đường cẩn thận.” Chờ Đàm Mạt quay lưng xuống cầu thang, Mạt Niên mới đóng cửa lại.

Thông qua tấm thủy tinh trong suốt, Mạt Niên nhìn bản thân trong mắt mình, ẩn giấu cảm xúc nào đó, có phần khó hiểu, có phần mơ hồ.

Hôm nay thật mệt, thật oải, Mạt Niên bị áp lực muốn đi ngủ sớm một chút. Đến khi tắm rửa xong, cơn buồn ngủ lại bay biến đi đâu. Mạt Niên bèn lên máy tính chút, trong list bạn bè vắng phôi của QQ, trông thấy avatar Lục Tùng đang sáng.

Cậu nhớ, Lục Tùng tốt nghiệp khoa Y.

Mạt Niên: Có onl không?

Nhanh như cắt, bên kia lập tức đáp lời.

Lục Tùng: Có, sao vậy

Mạt Niên: Muốn hỏi cậu vài chuyện

Lục Tùng: Ừ, cậu nói đi

Mạt Niên: Nếu mắc phải bệnh ung thư vú, thì sẽ thế nào?

Lục Tùng: Là chẩn đoán chính xác của bác sĩ à?

Mạt Niên: Ừ

Lục Tùng: Nếu là chữa trị thì phải xem tình hình, nếu trong giai đoạn cuối thì chỉ có thể đề nghị chữa bằng hóa trị, nhưng dự kiến nói chung là không tốt, nếu tế bào đã di chuyển rồi, thì khó mà nói được

Lục Tùng: ĐỪNG... Là giai đoạn cuối sao?

Mạt Niên: Bác sĩ nói tế bào ung thư đã lan rộng

Lục Tùng: Tế bào ung thư lan ra, sau này khí quan toàn thân sẽ gần như bị suy kiệt, nhanh lắm, sẽ không sống được lâu, thời gian một tuần

...

Tuy đã nghe bác sĩ nói những điều đó, tự thân Mạt Niên ít nhiều cũng hiểu biết đôi chút, nhưng trong lòng cậu vẫn ôm niềm hi vọng nho nhỏ.

Chỉ hi vọng thời gian, có thể kéo dài thêm một tí thôi.

Mạt Niên tê liệt ngã người trên ghế phía sau, toàn thân vô lực. Ánh mắt đang nhìn về hướng máy tính, không còn tiêu cự. Có lẽ ban ngày đã khóc quá nhiều, nước mắt đã chảy khô, nên là, Mạt Niên muốn khóc nhưng không khóc được.

“Sẽ không sống được lâu...”

Bất cứ lúc nào cũng có thể, cho nên ngay cả kỳ hạn xác định cũng không biết sao?

Máy tính mở suốt một đêm, mãi tới khi nó tự động tắt ngúm. Thời gian kêu tích tắc tích tắc, từng phút từng phút trôi đi. Thật sự không thể chịu được nữa, Mạt Niên mới rời máy tính nằm phịch trên giường, đèn cũng quên tắt.

Đồng hồ sinh học kêu cậu dậy từ rất sớm, nghĩ lúc này mẹ còn chưa dậy, Mạt Niên lại dậy đưa một hồi mới ra khỏi nhà. Thức ăn bệnh viện không tốt, Mạt Niên mua cháo và bánh bao bên ngoài mang vào.

Tới cửa, còn chưa tiến vào, chợt nghe bên trong truyền ra tiếng trò chuyện. Hai giọng nói đều rất quen tai, một cái là của mẹ, còn một cái... là Đàm Mạt.

Tay nắm nắm cửa hơi hơi chững lại, sau đó mới xoay nắm cửa đẩy cửa ra.

Người bên trong đồng loạt nhìn sang phía cậu.

Mạt Niên phát hiện, trên bàn giường của mẹ đang đặt một cái chén nhỏ trong suốt, bên trong đựng cháo trắng.

Hiển nhiên mẹ Đường cũng nhìn thấy, nói với Mạt Niên: “Trước khi đến hai đứa nên gọi điện cho nhau trước, đỡ phải mua dư thêm một phần.”

Mạt Niên đi tới, Đàm Mạt lại hỏi: “Ăn sáng chưa?” Mạt Niên gật đầu, cho nên phần này là mua dư.

Bánh bao và cháo đã lạnh không thể ăn nữa, Mạt Niên trước đặt nó sang một bên, cầm bình thủy, định ra ngoài hứng nước ấm.

Đàm Mạt cũng đi theo.

“Anh giúp tôi cầm bình thủy về đi, tôi tới bàn hỏi xem có giường kèm nào trống không.”

“Được.” Đàm Mạt vươn tay đón lấy, cầm bình thủy quay về đường cũ.

Đến khi Mạt Niên quay về, Đàm Mạt vừa lúc gọt xong vỏ táo, đưa cho mẹ Đường. “Cô à, cô xem kỹ thuật của con này, vẫn đạt chứ?”

Mẹ Đường phối hợp gật gật đầu: “Gọt giỏi hơn Niên Niên nhiều.”

Vỏ Đàm Mạt gọt đều là gọt từ đầu tới cuối không dứt giữa lưng chừng, Mạt Niên không biết dùng dao gọt rốt luôn hẩn phần thịt lẫn phần da táo, còn phải nhờ cậy vào dao gọt vỏ chuyên dụng.

“Đàm Mạt, con biết nấu ăn không?”

Đàm Mạt gật đầu: “Dạ biết, trước kia từng làm công ở quán ăn, học được mấy chiêu từ đầu bếp.”

Mẹ Đường vừa lòng gật đầu. “Rất tốt, rất tốt.”

“Bây giờ đang làm nghề gì?”

...

Đây hoàn toàn là tiết tấu hỏi tin tức xuất thân của đối phương khi đi xem mắt, Mạt Niên thấy quái quái, vội cắt ngang câu trả lời của Đàm Mạt. “Mẹ, mẹ hỏi cẩn thận như thế để làm gì?”

“Đứa Đàm Mạt này, mẹ rất thích.”

Mẹ thích thì sao chứ. Mạt Niên nói thầm.

Xem ra, bắt tri bắt giác, Đàm Mạt đã chăm sóc mẹ mình đâu vào đấy, đạt được độ hài lòng 100%. Khó trách mẹ khen anh ta không ngừng, Mạt Niên không biết Đàm Mạt là đang có dụng ý khác, hay là vì tình chí thâm.

“Nghe Đàm Mạt bảo, con muốn ở lại bệnh viện, mẹ một mình không có sao đâu, có nhà không về ngủ ngủ trong bệnh viện làm chi?”

Mạt Niên nửa ngồi xổm xuống, ngồi trên trường, đặt lên vai mẹ mình. “Mặc kệ, con muốn ở bên mẹ.”

“Muốn gặp mẹ thì tới bệnh viện.”

Mạt Niên nhẹ lay lay mẹ Đường, bĩu môi tỏ vẻ kháng nghị, đột nhiên nghe được tiếng cười khẽ.

Ngẩng đầu, phát hiện Đàm Mạt đang hứng thú nhìn chăm chăm mình. Nghĩ tới vẻ làm nũng với mẹ lại bị Đàm Mạt trông thấy, khuôn mặt Mạt Niên lập tức đỏ bừng.

Vội vàng cúi đầu che dấu, để lộ cái lỗ tai đỏ hoe ở bên ngoài bán đứng chính mình.

Kết quả, Mạt Niên vẫn không thể ở lại bệnh viện với mẹ Đường. Thế nhưng, cả ban ngày đều ở trong bệnh viện, buổi tối mới về nhà, mỗi ngày đều là Đàm Mạt đưa Mạt Niên về, tựa như đã hình thành thành một quy luật.

Mạt Niên hỏi anh không cần đi làm à, Đàm Mạt bảo nghỉ quốc khánh mà.

Rõ ràng đã bảy ngày rồi.

Mạt Niên hỏi cả ngày trong bệnh viện không chán sao, Đàm Mạt nói bên cạnh em sẽ không chán.

Miệng mồm cứ thốt ra mấy lời ngượng ngùng, chỉ là, nghe vào, lại khiến người ta rất thoải mái.

Đàm Mạt, anh có phải lúc đầu cũng rất tự tin rằng, anh sẽ có được kết quả mình muốn?

10. Chương 10: Nước Chảy Thành Sông

Bài đăng: Thread CV tán gẫu bất quá

Khu Trung Thảo không chỉ dùng để đăng kịch, mà còn tập trung gom góp mấy chuyện bất quá liên quan tới CV, chỉ cần dùng từ hài hòa văn minh, phiên bản chỉ trích cũng thường không xuất hiện.

Cho nên khoảng cách post bài cũng khá dài, cách tầm 6 trang bình luận

Xung quanh các chuyện tương quan gần đây, thảo luận kịch liệt nhất đại khái chính là cuộc offline của xã truyền thanh Linh Thanh. Đáng ngại vì luôn luôn hiếu kỳ về việc họp mặt nội bộ, offline mà, có thể phát hiện dăm đôi chuyện JQ, nói không chừng còn có thể vây xem ảnh chụp công khai. Như thường lệ, sau khi cuộc offline kết thúc thì sẽ có một đoạn thời gian quần chúng luyên thuyên về nó. Hoặc là gần đây không có gì mới, hoặc là lần offline này có đủ thứ chuyện.

Ở phần đầu, mọi người chỉ mới đoán tổng kết có CV nào đi offline, đăng bao nhiêu cái weibo tường thuật. Nhưng, có người đột nhiên đăng một tấm ảnh chụp, vẫn là lấy từ weibo CV nào đó trong buổi hẹn. Thảo luận càng lúc càng hăng, sau đó trực tiếp cãi qua cãi lại, tuy nguyên Po chủ đã xóa status, nhưng vẫn bị người nhấp chuột phải lưu lại chứng cứ.

Po là người đăng status

Ảnh là một tấm ảnh chụp chung bình thường thôi, có vẻ là chụp từ bên cạnh, mọi người trong ảnh không lộ mặt, chỉ có thể nhìn từ ngoại hình. Nhưng tránh không khỏi mấy kẻ có năng lực trình thám tiến hành đào sâu. Xã trưởng Mỗ mỗ Mỗ, CV Bàn Phím, CV Cây Mắc Cỡ, trang trí Just vắn vắn trước đó đã từng xuất hiện, cho nên một vài người trong cuộc họp mặt, miễn là tìm ra điểm đặc thù của họ, là có thể dò ra chỗ ngồi.

Ví dụ như Bàn Phím, cổ tay trái đeo một chuỗi phật châu; ví dụ như Cây Mắc Cờ, người mặc áo sơ mi tím là cậu ta, bởi vì cậu ta đã đăng ảnh bộ đồ của mình lên weibo cùng ngày; staff nữ có thể trực tiếp bỏ qua, mọi người chỉ hứng thú tới CV.

Vì thế, sau khi loại trừ hết chỉ còn lại ba chàng trai gồm hai người dựa vào nhau tương đối gần và một anh chàng ngồi đối diện mặc tây trang mang giày da.

Mạt Niên, Quy Vân, Thanh Sơ. Mạt Niên cùng Thanh Sơ lúc chia tay gây xôn xao một trận, khi gặp nhau không phải kẻ thù thì cũng không phải bạn bè đi. Do đó, vị mặc tây trang kia chỉ có thể là Thanh Sơ. Hẳn nhiên, hai người có cữ chỉ ái muội nhất chính là Mạt Niên và Quy Vân, lại từ khí tràng mà tiến hành so sánh. Người gấp đồ ăn vào đĩa của đối phương nhất định là Quy Vân.

Cho dù là một chi tiết nho nhỏ, cũng có thể diễn biến thành một đại bát quái, nên biết Mạt Niên và Quy Vân trước đó mới ra một kịch CP, thu hút không ít fan, nếu trong hiện thực cũng thành CP, ấy đúng là dẹt hoa trên gấm, lại thỏa mãn cả ước vọng tốt đẹp của một ít fan CP.

Vì thế, fan CP, anti CP bắt đầu hỗn loạn.

Mạch Mạch: Đây là tiết tấu sắp cưới vào nhà rồi đi 2333 Mỗ chỉ bồi thêm dầu “_”

1514L: Vây xem lâu trên rớt ngựa!! Nèn là, Mạt Niên và Quy Vân muốn phát triển tới hiện thực sao

Rớt ngựa: chuyển clone, ID

1515L: Người trong cuộc đã nói thế, nhất định là không nổ rồi. Thế cũng không tồi, Quy Vân nhìn qua là một thanh niên tốt, Thanh Sơ đại đại bị lờ nhất định rất khó chịu “_”

1516L: Người trong cuộc tới đây tuyên truyền thay Quy Vân phải không 00

1517L: Ấy da, ai đó nghênh đón mùa xuân thứ hai

1518L: Thanh Sơ là tra nam khỏi giải thích, Mạt Niên sớm nhận rõ là chuyện tốt

1519L: Quy Vân là đàn ông tốt? Mở thiên nhãn rồi à

1520L: Càng nói càng lộ, tôi chỉ có thể nói rằng Thanh Sơ là tra, người nói chia tay cũng là hấn nói trước

1521L: Ê ê ê, ai nói chia tay trước thì là tra? Không thể cho người ta chủ động chia tay à?

1522L: Đây là tiết tấu muốn bối lên lý do vì sao Thanh Sơ và Mạt Niên chia tay nhau đó hả? Có điều tôi khá là hóng chuyện Mạt Niên và Thanh Sơ chia tay, Thanh Sơ gã ta rất hai mặt

1523L: CP chia tay rồi thì hả hê lắm, offline thôi, ngồi với nhau thì sao, có thể chứng minh cái gì?

1524L: Fan Thanh Sơ đừng chối nữa, người bên Quy Vân không phải đã tới đây rồi sao

1525L: Tôi chỉ là người qua đường thôi, chỉ là muốn báo cho các cô gái khờ dài mấy người rằng, đối mặt với sự thật đi, nếu Mạt Niên lại bị đá, thì nhất định phải ôm đùi Mạt Niên cùng nhau khóc đi an ủi hấn nha

1526L: Thấy người khác không ưa thì gato phải không

1527L: Mấy cô dám nói Quy Vân không lợi dụng Mạt Niên? Vốn là một tên trong suốt, bây giờ thì càng ngày càng nổi, ngày nào cũng thấy ổng trên diễn đàn

1528L: Người ta chỉ tương đối khiêm tốn thôi == Về phần nổi ý, hoàn toàn là do các cô lôi lên mà

...

Cãi tới cãi lui đều nhai đi nhai lại một vấn đề, ba nhân vật chính không ai lên tiếng, rất có xu thế hoàng đế không gấp thái giám đã vội. Có vài người lại mau chóng tỉnh ngộ, mình gây lộn mấy đứa rồi hơi kiểm chuyện này làm cái chi vậy, là rảnh quá tìm ngược sao?

Vì thế, tắt bài post hơn hử xoát weibo, xem bài post khác thôi, để bọn họ tự tình phân tự high đi.

Kế hoạch — Mạch Mạch: Quy Vân tôi thật xin lỗi anh TT

Đạo diễn —CC: Dọn ghế dòm kịch vui 23333

Hậu kỳ — Oa Oa: Tự làm bậy không thể sống

Kế hoạch — Mạch Mạch: A a a!

Tần Thăng — Quy Vân: Sao thế?

Xem ra Quy Vân còn chưa biết bài post đó, cũng đúng, tiêu đề bí ẩn như vậy, ai buồn chán muốn giết thời gian mới phát hiện được.

Kế hoạch — Mạch Mạch: Tôi ở bài post nào đó lỡ tay làm bại lộ “ý đồ” của anh đối với Mạt Niên, sau đó anh với Mạt Niên hình như bị bọn họ đóng dấu “đang quen nhau”?

Tần thăng — Quy Vân: Ặc

Hàn Văn — Mạt Niên:...

Kế hoạch — Mạch Mạch: Tôi phắc phắc phắc, chạy lung tung, tôi bị ngu

Kế hoạch — Mạch Mạch: [spam ảnh]

Kế hoạch — Mạch Mạch: [spam ảnh]

Kế hoạch — Mạch Mạch: Mạt Niên anh chưa thấy gì hết nhỉ nhỉ nhỉ nhỉ [giả moe]

Hàn văn — Mạt Niên: Thế nhưng, tôi đã thấy rồi

Kế hoạch — Mạch Mạch: Đại đại anh phối hợp một chút đi TUT tôi rõ ràng đã ẩn thân rồi

...

Đợi nửa ngày, Mạt Niên cũng không trả lời, không phải vị này mới là ẩn thân chân chính trời lên chứ.

Mạt Niên không đáp lại Mạch Mạch, là bởi vì cậu đang tán gẫu mật tới Đàm Mạt.

Mạt Niên: Mẹ tôi bảo, hôm nay mời anh ăn cơm, cảm ơn anh đã chăm sóc

Quy Vân: Cô khách khí quá

Mạt Niên: Tôi đi mua thức ăn trước, anh tối nay tới nhà tôi đi

Mạt Niên đứng dậy, đang định tắt máy, nội dung tán gẫu cùng Quy Vân lại nhảy thêm một dòng.

Quy Vân: Mạt Niên

Mạt Niên: Ủ?

Quy Vân: Dính scandal với em, tôi rất vui

Mạt Niên: ...

Mạt Niên: Tôi out

Nhìn bộ dáng Mạt Niên chạy trốn chết, Đàm Mạt không khỏi hé miệng nở nụ cười, có lẽ Mạch Mạch nói rất đúng, khi theo đuổi người ta, da mặt phải dày.

Đợi một hồi, thời gian cũng không còn nhiều lắm, Đàm Mạt đang định ra khỏi cửa, lại nhận được điện thoại của Tần Việt Linh.

“Cái gì? Mà tới B?”

...

Mạt Niên cảm thấy mình bận bịu quá sức, vừa phải dọn đồ ăn lên đĩa rồi vừa phải hấp tấp làm đĩa tiếp theo, còn phải chờ thời gian nếm nếm xem hương vị có ổn hay không. Nếu không chín tới, cậu sẽ xào đi xào lại thêm lần nữa.

Thế này, quả thật giống như cậu đang chờ người ta tới dùng cơm, tâm tình có phần bối rối bất an.

Rõ ràng chỉ là bữa cơm bày tỏ lòng cảm ơn bình thường, hơn nữa còn là vì mẹ dặn, tại sao mình phải để bụng như vậy chứ.

Đặt đồ ăn lên bàn, đại công cáo thành, vừa lúc tiếng chuông cửa vang lên, Mạt Niên cởi tạp dề ra đi vội vã đi mở cửa, cước bộ bất giác chuyển nhanh.

Trông thấy Đàm Mạt mỉm cười cơ thể thẳng tắp đứng ở cửa, Mạt Niên liền nhẹ nhàng thở phào, vì anh tới đúng giờ. Thế nhưng, khi trông thấy phía sau có người đột nhiên có người ló ra, biểu tình Mạt Niên thoáng có hơi cứng ngắc, mang theo tò mò.

Đàm Mạt còn chưa mở miệng, Tần Việt Linh đã hăng hái tự nói rõ ý đồ tới đây: “Xin chào, tôi là bạn của Đàm Mạt, còn là một trang trí tiểu trong suốt trong giới võng phối, biết Đàm Mạt tới chỗ cậu ăn cơm liền mặt dày tới đây ăn ké, hi vọng cậu bỏ qua cho.” Tần Việt Linh ngượng ngừng gãi gãi đầu, dù sao cũng là không mời mà tới.

Mạt Niên khôi phục biểu tình bình tĩnh, lắc đầu tỏ vẻ không sao. “Có gì đâu, vào đi.” Giúp lấy dép lê ra cho bọn họ thay, Mạt Niên xoay người tới phòng bếp làm thêm một phần.

“Tâm tình Mạt Niên hình như không tốt nhỉ.” Tần Việt Linh hạ giọng, ngữ khí đặc ý.

Đàm Mạt cau mày, vừa lưu ý động tĩnh bên Mạt Niên. “Tần Việt Linh, mày đừng có làm tới!”

“Yên tâm, tao có chừng mực mà.” Tần Việt Linh ngửa ngửa đầu về phía sau, dán sát vào lỗ tai Đàm Mạt. Nhìn từ góc độ của Mạt Niên, giống như đang nói thầm thì.

Trên thực tế, bọn họ đúng là đang thầm thì.

“Ăn cơm đi.”

Tần Việt Linh ngồi song song với Đàm Mạt, Mạt Niên thì ngồi đối diện anh. Vốn định nói vài lời cảm ơn khách sáo, nhưng vì có người lạ ở đây, Mạt Niên cũng không nói gì.

Đàm Mạt và Mạt Niên cũng không phải là dạng người nói nhiều, nhưng Tần Việt Linh chính là một tên hay lải nhải. Khen ngợi Mạt Niên nấu ăn thật là ngon, Mạt Niên thỉnh thoảng phối hợp phản ứng lại một chút.

Đàm Mạt gấp miếng gà vào chén, giữa chừng bị Tần Việt Linh kẹp đi, Tần Việt Linh cười hê hê giải thích: “Tao thích ăn gà nhất, mày đừng cướp của tao.”

“Mày trẻ con quá.” Rõ ràng trong đĩa còn rất nhiều, cứ khăng khăng giật của mình, đây là tiết tấu muốn làm dỏm làm dáng sao? Tần Việt Linh le lưỡi, lập tức nhét miếng gà vào mồm, thấy đĩa Đàm Mạt sắp nhô ra ngoài, bèn vội vàng chạy theo đuổi giết, Đàm Mạt ngay tức khắc chuyển hướng sang đĩa rau bên cạnh.

Người là do mình dẫn tới, lại tỏ đức hạnh đối bụng ba ngày, Đàm Mạt cũng thấy mất mặt thay. Trông thấy Mạt Niên nhìn chăm chăm mình, Đàm Mạt thật có lỗi nói: “Thằng này nó vậy đó, em đừng để ý.”

Mạt Niên bình thần lắc đầu.

Mạt Niên cũng tự gấp cho mình một cục gà, im lặng ăn.

Một bữa cơm hồi hợt.

Tóm lại, Mạt Niên cảm thấy vô cùng rầu rĩ, song đồng thời lại hâm mộ Tần Việt Linh. Trầm Thanh từng nói bản thân cậu rất không thú vị, Mạt Niên cũng hiểu. Tính cách dương quang sôi động như Tần Việt Linh này, ở bên cạnh cậu ta sẽ không thấy tẻ ngắt, bản thân cũng được vui lây, nhất định là được rất nhiều người thích.

Mạt Niên rửa chén trong phòng bếp, nghe tiếng cười nói bên ngoài có phần chói tai. Tinh thần hoảng hốt, động tĩnh bên ngoài không biết đã im ỉm tự khi nào, đợi tới khi hồi thần về, liền nghe thấy giọng Đàm Mạt vang lên ở bên tai.

“Tôi giúp em.” Đàm Mạt nở nụ cười đậm nét cuốn hút, cả người thoát nhìn vô cùng phấn chấn.

Mạt Niên lắc đầu, tỏ vẻ không cần, chỉ mấy cái chén thôi. Tay trong bồn đột nhiên bị người bắt lấy, chén đĩa bị lấy ra, đặt lên phía trên cao. Đàm Mạt nắm tay Mạt Niên, nâng lên. Mở vòi nước, cầm tay để bên dưới rửa bằng nước sạch.

Bọt biển nhanh chóng bị rửa trôi, lộ ra đôi tay trắng thon dài.

“Mạt Niên, em không vui à?” Lực đạo ở tay bị Đàm Mạt tăng thêm một ít, Mạt Niên thoáng giật giật nhưng giấy không ra. Tiếp tục trấn định. “Nào có.”

Bị ánh mắt Đàm Mạt nhìn thẳng, Mạt Niên cảm thấy có hơi kì kì, như thể suy nghĩ trong lòng mình bị người ta nhìn thấu. Đàm Mạt nhẹ giọng nói: “Không thích tôi dẫn người khác tới thì nói chứ.” Đàm Mạt cố tình dùng ngón trỏ chọc chọc vào lòng bàn tay của Mạt Niên, mang theo ám muội.

Mạt Niên dừng một chút, đáp: “Không phải không thích.”

“À, vậy chính là thích? Mạt Niên, em có thích tôi không? Dù chỉ là một chút?”

Mạt Niên vốn định chối câu trước của anh, tiếp đó lại nghe được câu hỏi phía sau. Đàm Mạt tựa hồ không cho Mạt Niên thời gian do dự, lại tiếp tục nói: “Mạt Niên, em vẫn ôm chút chờ mong đi, nếu không em sẽ không mời tôi tới, em hẳn là biết, hai người một chỗ, tùy thời đều có thể phát sinh chuyện gì đó. Mạt Niên, hai ta thử một lần? Được không?”

Mạt Niên trầm mặc thật lâu, dường như không nghe thấy.

“Mạt Niên, tôi muốn hôn em.”

Mạt Niên kinh ngạc ngẩng đầu, lại khiến khoảng cách giữa hai người càng gần hơn, Đàm Mạt chỉ cúi nhẹ đầu đã đủ để môi kề môi. Ban đầu chỉ là chạm nhẹ một chút, thấy Mạt Niên không đẩy mình ra, anh mới tham dò đưa lưỡi vào, giữ vài giây rồi rời khỏi.

“Xem, em không đẩy anh ra.”

11. Chương 11: Kết Thúc Tát Hoa

Đàm Mạt khoác áo khoác, lúc ra cửa, quay đầu lại hỏi Mạt Niên: “Em không tiễn anh?”

Không đợi Mạt Niên trả lời, Đàm Mạt lại thêm một câu: “Chỉ tới cửa thôi.”

Kết quả, Mạt Niên tự nhiên sẽ đáp ứng yêu cầu tiễn người, chỉ là cái gọi là tiễn cửa, biến thành cửa tiểu khu. Từ khu nhà tới cửa tiểu khu có một đoạn đường, ngọn đèn âm đạm chiếu xuống hai cái bóng thân mật giao nhau.

Gió đêm thổi tới, bàn tay lành lạnh đột nhiên cảm giác được một trận ấm áp, tay Mạt Niên bị Đàm Mạt nắm lấy.

“Như đang mơ vậy, Mạt Niên à.” Đàm Mạt bất thành linh cảm khái.

Mạt Niên dễ dàng bị lấy cảm xúc kích động của Đàm Mạt: “Bên cạnh em, vui như thế sao?”

Đàm Mạt nâng lên khóe môi, cười đầy dịu dàng. “Vui, đương nhiên là vui rồi, anh không phải đã nói, mỗi giây mỗi phút bên cạnh người mình thích, đều cảm thấy rất vui rất thỏa mãn.”

Mạt Niên nhớ, đây là câu nói lần trước ở KTV cậu vô tình nghe được. Mạt Niên chỉ thấy trong lòng ấm áp, chợt nghe thấy chàng trai nói tiếp câu sau. “Anh yêu em.”

Thật nhẹ nhàng, làm mềm hóa cả con tim, ngập tràn niềm hạnh phúc.

...

Mạt Niên về tới nhà bật weibo lên, liền phát hiện mình bị mention hơn mấy trăm cái.

Quy Vân: Chân ái Mạt Niên. down bằng mp3, hi vọng thích @Mạt Niên

Mạt Niên trông thấy bên dưới weibo đã có người đang đoán đây là tình huống gì, có vài người thì chỉ là từ mẩu chốt. Nếu như mình đáp lại, hẳn nhiên gần như sẽ bị đóng dấu.

Con chuột dừm ở nút trích dẫn hồi lâu, Mạt Niên cuối cùng cũng nhấp xuống.

Mạt Niên: Cảm ơn, em rất thích // Quy Vân:Chân ái Mạt Niên. down bằng mp3, hi vọng thích @Mạt Niên [dẫn]

—END—

Phiên ngoại nho nhỏ

Quy Vân: ra kịch ^_^// Mạch Mạch: #Vui vẻ tuyên bố kỳ một Cuộc Tình Lặng Lẽ #STAFF kế hoạch: tôi đạo diễn: @CCCCC hậu kỳ: @Sửa Đường Oa Oa tuyên truyền: @XD cast @Quy Vân @Mạt Niên... [dẫn]

Xx: Vây xem weibo trước, đây là tiết tấu đang quen nhau đi!!! Chúc hạnh phúc

Xx: Kết thúc vui vẻ, đại đại anh nhất định phải hạnh phúc nha

Xx: Quy Vân anh phải đối xử tốt với Mạt Niên đó “_” Bằng không...

Quy Vân trả lời Xx: Sẽ, cảm ơn lời chúc

Xx trả lời Quy Vân: Được trả lời ~()/~ Cho nên đây đúng là ở bên nhau rồi

~Xx: Đừng ân ái công khai chứ 0v0 Đúng rồi, Quy Vân, ngày mai là sinh nhật Mạt Niên, sẽ mở ca hội chứ? Weibo Mạt Niên không động tĩnh gì hết, cho nên em mới hỏi anh “_”

Xx: Chắc là không

Xx: Nhất định là không

Xx: Quy Vân và Mạt Niên tất nhiên là muốn âm thầm tự đi ào ào —— chúc mừng, không có thời gian mở ca hội

Đàm Mạt đọc bình luận, tỏ vẻ khen ngợi vị cô nương nào đó.

Thân, không thể không nói, bạn thật chân tướng.

“Đàm Mạt, chuẩn bị xong chưa?” Mạt Niên đã đứng chờ ở cửa, Đàm Mạt lập tức tắt máy tính, thuận tay cầm áo khoác đi ra ngoài.

“Mẹ nói đồ ăn tiệm Bích Vân Hiên ăn ngán rồi, hôm nay mang đồ ăn tiệm kế bên đi.”

“Được.”

...

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: Aha ha, không có H OTZ

Toàn văn hoàn

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/vong-phoi-chi-mat-nien>